

ת"פ 41121/12 - מדינת ישראל נגד עבדאללה עלי, מרואן ابو סעד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 15-12-41121 מדינת ישראל נ' עלי ואח'
בפני כבוד השופט אוחד גורדון

בעניין: מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים -
עו"ד ע' מרקס

המאשימה

נגד

1. עבדאללה עלי ע"י ב"כ עו"ד נ' שוכרי
2. מרואן ابو סעד ע"י ב"כ עו"ד מ' חנא

הנאשמים

הכרעת דין

רקע

1. בכתב האישום יוחסו לנאים 11 עבירות של מרמה, ערמה ותחבולה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן "פקודת מס הכנסה"); 11 עבירות לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מס ערף מוסף, תשל"ז-1975 (להלן "חוק מעמ"מ") ו-50 עבירות לפי סעיף 98(ג)(4) לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), תשכ"ג-1963 (להלן "חוק מיסוי מקרקעין").

2. לטענת התביעה כפי שהובאה בכתב האישום, במהלך 2002 רכשו הנאים, שהם תושבי ישראל, חלקת קרקע במחנה הפליטים שועפט, באזור המכוונה ראש שחادة. בשנים 2008-2002 בנו על החלקה בניין ובו 65 דירות (להלן: "הבנייה" או "הפרויקט"). צוין כי מן הריאות עליה שדובר בקומפלקס של מספר בניינים צמודים (למשל הדעת הנאם 1 ת/7, ש' 21, או העד חמוצה אלרגיבי בפ/132). כפי הנטען, בשנים 2003-2012 מכרו הנאים את רוב הדירות לักษות שונות, חלקן לאחר השלמת הבניה אף רוב לאחר השלמת בניית שלד ומעטפת בלבד. את הדירות שלא מכרו, השכירו לדירות תמורת דמי שכירות. בשנים 2003-2013 קיבלו תקבולם מוקוני הדירות ודמי שכירות, בשיעור של לפחות ארבעה מיליון ל"ר. העסקאות והתקבולם לא דוחו לרשות המס והנאימים לא שילמו בגין מיסי הכנסה, מעמ"מ ומקרקעין, לא ניהול ספרים ולא הוציאו חשבון.

3. בתשובהiae מיום 17.4.2017 כפר הנאם 1 (להלן "עבדאללה") במוחוס לו. הוא אישר כי מכיר מעט דירות שהוא בעלותו אך הכחיש שהיא עליו לדוח עליה לפקיד השומה. עוד אישר כי לא דיווח על הכספי שקיבל.

הנאם 2 (להלן "מרואן") הגיע תשובהiae לאישום למחירת היום, וטען כי שימוש כ"איש קש בלבד". במסגרת זו נדרש לרשום קרקע על שמו, בהמשך נדרש לוותר על הרישום ולאחר מכן הדירות נדרש שוב לחתום על הסכם למכירת מספר דירות. בהקשר זה שולם לו סך של 1,000 ש"ח "עבור כל חתימה עבור כל דירה" והואסביר לו

עמוד 1

שחתימתו דרישה מסוימת שגורשה בעבר כבאים. הוא טען שלא נטל כל חלק בבניה או במכירת הדירות, ולא קיבל סכום כלשהו למעט אותה "עמלה". עוד טען להתיישנות העברות המיויחסות לו.

4. בישיבה מיום 8.5.19 נקבע כי הגנה תגיש סיכומיה עד 15.7.19. חזרתי על כך בהחלטה מיום 24.6.19 המעודד חלוף ולא יוגשו סיכומים. ביום 17.7.19 הורתי בנושא, אך החלטה זו נותרה ללא כל תגובה. ביום 24.7.19 קבעתי שאם לא יוגשו סיכומים עד 28.7.19 יחשב הדבר כויתור על הגשתם. ביום 25.7.19, לבקשת בא-כוח הנאשמים, ניתנה ארכה להגשת סיכומי הנאשם 2 עד 10.8.19 וסיכומי הנאשם 1 עד 25.8.19 בצדן של הגנה להסתפק בארכות אלה ובחולוף המועדים תינתן הכרעת דין גם אם לא יוגשו סיכומים. מועדים אלה החלפו מבלתי שהוגשו סיכומים. מצב זה נותר בעינו למרות החלטה נוספת מיום 27.8.19 בה הובחר כי הכרעת הדין תינתן בהעדר סיכומים. משך, ניתנת הכרעת הדין על יסוד הנתונים שלפניי.

פרשת התביעה

5. זו הורכבה מסורה של רוכשי ושוכרי דירות בפרויקט. עדויותיהם מצירות תמונה אחידה למדי, המזכירה את הנאשם 1, عبدالלה, במקד פועלות המכירה והשכרה של הדירות, כמו שמלו פועלו הדירות וכמי שלו שולמו הכספיים שהתקבלו וşaף ערך הסכמי-הmarsh עם דירות שביקשו לצאת מדירותיהם או לשנות סטטוס. מחלוקת העסקאות בוצעו עם הנאשם 2, מרואן. אפרט:

עסקאות עם عبدالלה

6. תחילת אדון בעדים שמסרו על עסקאות אל מול عبدالלה בלבד, ללא מעורבות של הנאשם 2, מרואן. אחד מהם הוא **יוסף קרטלי**, שהuid כי בשנת 2009 ביקש לרכוש דירה וניגש לפרויקט שכן "cols יודעים שעבדאללה יש לו דירות לשכירות או לממכר". העד פנה לעבדאללה שרהאה לו את הדירה. שנסאל האם ביקש אסמכתאות לבתו של عبدالלה בבניין השיב בשלילה ו"כל הבניין הזה שלו" שכן "cols קונים מעבדאללה" (פ/25 ש' 27 - פ/26 ש' 1). אל מול عبدالלה סוכמה רכישת דירה תמורת 29,000 דינר ירדני שהם כ-150,000 ₪ (פ/23 ש' 27), העד שילם מראש מקדמה של 15,000 ₪ מסר שיקים חודשיים לתקופה של שנתיים בסך 1,200 ₪ כל אחד, ונערק הסכם בעל פה ובכתב (פ/21-20). בהמשך תיקן כי דובר בייפוי כוח שנערך אצל נוטריון בשם עבד כאתב שהינו "בעל של פאטמה", אחותו של عبدالלה (פ/26 ש' 17). בשנת 2014, בשל קשיים כלכליים, פנה העד לעבדאללה וסוכם עמו שהעסקה תהפוך לעסקת שכירות של תשלום 1,500 ₪ בחודש כולל מים וחשמל (פ/21 ש' 3-31), וסכום הפדיון ששולם יקוזז בחודשים בהם העד לא יוכל לעמוד בתשלומי השכירות (פ/24 ש' 9). כך הוא משלם מאז.

העד הותיר רושם אמיתי. הוא מסר שאין לו סכום עם عبدالלה ואף הביע דעתו כי "הוא אדם טוב" ומספר שעבדאללה עוזר לו בהימנעות מגביית שכירות בחודשים בהם העד במצבה כלכלית, ואף ברכישת מזון וחפצים לילדים של העד (פ/21 ש' 18-20). לא התרשםתי כי ביקש לטפל אשם על הנאשם 1, ולגביו הנאשם 2 מסר שאינו מכירו (פ/22 ש' 20). בשל כך אני מקבל את עמידת העד, בחקירתו הנגדית, על כך שתחילה גובש הסכם למכר הדירה ורק לאחר מספר שנים הומר לשכירות, ואת תשובותיו לב"כ הנאשם 1 בהן עמד על כך שמדובר בהסכם מכיר (פ/23-24). עוד אני מקבל את עמידתו על כך שנחתם יפי כוח מצוין לעיל, וזאת הגם שלא הצדיד במסמך עצמו כשהגיעו עדות (ואציגי כי הציע להציגו דרך הטלפון הנגיד אך הציעו נתקלה בהתנגדות ב"כ הנאשם 1).

.7. עסקה נוספת עם עבדאללה תוארה בעדותה של **אנעם נסרווי**. היא סיפרה כי תרה אחר דירה ושמעה שלעבדאללה דירה למכירה. אף היא סיפרה שהעסקה נערכה אצל עוזי'ד שהוא גיסו של עבדאללה, שלא ידעה לנקוב בשמו, וכי סיכמה את תנאייה מול עבדאללה. הדבר התרחש כ-5-4 שנים טרם עדותה, שנמסרה ביום 17.10.17. העדה מסרה כי השלימה, בתשלומים חודשיים של 1,500 ₪, את תשלום מלאה תמורה הדירה בסך 120,000 ₪, ובשל בעיות באיכות הבניה מכירה בהמשך את הדירה לヨוסף מוחמד חיל טוויל (פ/50-53). העדה הוסיפה כי טרם העסקה עבדאללה סיפר לה שהוא הבעלים, וכי שלמה לו 150 ₪ מדי חודשים עבור החשמל (פ/52-55). בהמשך תיארה כיצד פתח את דלת הדירה והראה לה אותה טרם הרכישה, וכי לאחר שקיבלה דרישת תשלום מיסוי מקרקעין וזאת בעקבות החקירה, עבדאללה הוא שילם את הסכום (פ/56, נ/2).

דברו בעדות אמינה. היא לוויתה בפרטים מוחשיים המציגים זיכרוןאמת. כך למשל תיארה העדה את המ"מ שהתנהל בדירה, בנוכחות בן דודה וכי צד ניגשו בהמשך לעורך הדין לעריכת מסמכי המכרכ (פ/56). אלה הוצגו, בצירוף שני שיקים של העדה על סך 1,500 ₪ כל אחד וצילום תעוזת הזיהות שלה (ת/2), באופן התומך בעדותה. עוד תיארה כיצד נשר חול מתקרת הדירה וחלו ניטוקי חשמל תקופיים ולכן עזבה את הדירה. העדה ציינה גם את הסכם שקיבלה מרמר טוויל, סך 100,000 ₪ וכי הפסידה לפיקר 20,000 ₪ ברכישת הדירה ומכירתה. היא אף אישרה שלא דיווחה על העסקה לרשות (פ/53-54). לא הוצג סכום בינה לבין עבדאללה, והיא מסרה כי אינה מכירה את מרואן (פ/53 ש' 13).

בנסיבות אלה אני מוצא לקבל את עדותה. אני Ur לכך שהעדה אישרה שאינה חתומה על הסכם המכרכ. אמין עלי הסברה, לפיו אינה חתומה על ההסכם משום שלא התבקשה לחתום, כי "יחסה חשיבות בעיקר לאיוש הנוטריוני המקנה לה בעלות בדירה, חתמה היכן שהتابקה לחתום ולו הייתה מתבקשת לחתום בנסיבות מסוימים הייתה חותמתה, וכי חתמה באותו מעמד גם על השיקים שמסירה לעבדאללה (פ/59). אציין כי רבות מהעסקאות שנדונו בהליך זה בוצעו בדרך של עירית יפי כוח באישור נוטריוני של חתימתו של עבדאללה, ללא חתימה של הרוכש, והעסקה עם העדה אינה שונה במובן זה. בנוסף, עצם קיום הסכם המכרכ מומחש בתשלומים ובמסירת הדירה לידי העדה. لكن, אין בסוגיה זו לגרוע מעדותה.

עוד אני Ur לחיקירתה הנגדית של העדה בסוגיית התשלומים בגין הדירה, וכן שציינה כי לא ראתה את בן דודה ממשם לעבדאללה את המקדמה בסך 60,000 ₪ הגם שהתחייב לעשות כן משום שחב לה כסף (פ/61-62). אני Ur גם לשאלות אודות מסמך שנכללו בת/2, שנטען כי בן דודה אישר במסגרתו את קבלת המקדמה כחלק מתמורה הדירה. בנסיבות בהן הדירה נמסרה והעדה התגוררה בה לארוך שנים ואף מכירה אותה בהמשך לאחר, ובהעדר כל הוכחה לאפשרות שהמקדמה לא שולמה (הנאים 1 אף לא טען כך בעדותו אלא אישר את העסקה עם העדה), אינו סביר שnitן לאמץ אפשרות זו. אציין שהעדה תיארה כיצד הנאים 1 נהג להביא אליה שיקים חודשיים שלא נפרעו (פ/60), ולא נטען או בוסס כי דרש ממנו בנוסף את תשלום המקדמה. עוד אזכיר כי מדובר בסכום של מחצית מתמורה הדירה, ואין זה סביר שהנאשים מסר את הדירה, אפשר מגוריים בה ולא נקט כל פעולה מבלי שקיביל את מחצית המתמורה. لكن, אין אלא להסביר כי קיבל את כל המתמורה לרבות המקדמה.

.8. גם **מורד קיאנייה** סיפר כי רכש דירה מעבדאללה, בשנת 2006. הוא תיאר כיצד העסקה בוצעה בידי אביו עבورو ובהעדרו, אך ידע על הביצוע משום שהוצעו בפניו המסמכים. אלה הוגשו כת/3. ידיעת העד אודות העסקה נשענת גם על חוותות שנחוו על ידו ככל רASON, שכן לצד אמרה לפיה אביו שילם לעבדאללה 20 או 30 אלף ₪ יותר כי יתרה שולמו על ידו לעבדאללה בתשלומים של 1,000 ₪ בזמן, ואף הציג בבית המשפט קובלות שקיביל מעבדאללה תמורת התשלום (פ/65 ש' 7, פ/68). עוד מסר כי לפי

ההסכם היה עליו לשלם סך 16,000 דינר עבור הדירה, וכי פרע את הסכום במלואו (שם, ש' 18-15). לגבי הנאשם 2, מרואן, מסר שאינו מכירו (פ/67 ש' 12).

עדות העד הייתה מוחשית ואמינה. בכלל זה תיאר כיצד התקשה לשלם את חלק מהתשלומים החודשיים "היהתי קצת חנוך והפסקתי שנה" (שם), וכי צד קיבל את הדירה במצב של "שלא" והתקין בעצמו את דלת הכניסה (שם, ש' 22). גם שלא נוכח בעסקה, עדותו קשורת את עבדאללה למיכירה וכן לקבלת מלאה התמורה בתיאור התשלומים שבוצעו, באמירתו כי התמורה שולמה במלואה, ובעמידתו על זהות המוכר ("מה זאת אומרת הכל כתוב בנירות"). עוד ציין שעורך דין שטיפל בעסקה היה עורך דין "של" עבדאללה בשם מושך עבדאללה מג'יד, בפניו חתם העד על מסמכי הרכישה (פ/66 ש' 5-1, פ/67). מן העדות עלה שהעד רוחש כבוד לעבדאללה ואף כינה אותו "נשמה, בחור טוב" וכי משך תקופה של לפחות שנה בה התקשה לעמוד בתשלומים החודשיים, עבדאללה נמנע מלדרש את הכסף (פ/67). ממילא, שלא בוססה סיבה שתהיה לעד להפליל בכצב את עבדאללה, והוא גם נמנע מכך לשמור שאינו יודע ממי רכשו יתר הדירות את דירותיהם (פ/70). בנוסף, עבדאללה אישר בעדותו את העסקה עם העד (פ/190). בשל כל אלה, אני מקבל את עדותו.

9. גם בדף סכافي העד כי רכש דירה מעבדאללה, וזאת ב-2004. את המומ"מ ניהל חמו, סוכם על רכישת תמורת 100,000 ל"נ בתשלומים של 1,200 ל"נ לחודש, והתמורה שולמה במלואה. העד סיפר שקיבל את הדירה במצב של שלא, והשלים את הנדרש בעצמו. עוד סיפר כי את התשלומים העבירו לעבדאללה שירות כאשר פגש בו (פ/71-72). אלמנט נוסף הקשור את עבדאללה למיכירה לעד עליה מחקרתו הנגדית, בה אישר כי בחקירה המשטרתית מסר שחתימת מסמכי המכרכ בזעעה מול עבדאללה ועורך דין, וזהה את חתימתו על המסמכים (מצגת ת/4 שייון להלן), לצד חתימה שב"כ הנאשם 1 מסר כי היא של עבדאללה. עוד סיפר כי שילם מראש בסך 14,000 ל"נ ואת היתרה בתשלומים החודשיים הנזכרים לעיל, וכי גיסו ובנו רכשו אף הם נכס בבניין מעבדאללה (פ/73-74). כל אלה מעידים על מכיר מעבדאללה לעד, וזאת למרות אמרות העד כי את רוב המגעים ניהל חמו.

עדותו של מר סכافي אמינה עלי. הוא ציין שאינו מכיר את עבדאללה כמעט ללא קשר של מכירת הדירה, ואין לו סכטור עמו (פ/71-72). לאורך עדותו הפגין כבוד רב לעבדאללה, אותו הקפיד לכנות "שיר" (למשל פ/74). הוא לא ידע לומר כי מדובר בבניין של עבדאללה (פ/73). כל אלה מצביעים על עדות אמת להבדיל מניסיון הפללה. מסקנה זו אף נתמכה במסמך המכרכ המאושר נוטריונית, ת/4, שהעד זיהה את חתימתו עלי. לאלה אוסף שגרסת העד הולמת את הדברים שמסר בחקירה, שאמינוותם ניבעת גם מכך שהעד הפליל בהם את עצמו (כשאישר שלא דיווח על הרכישה לרשות המס - הודיעתו הוגשה וסומנה נ/3). לבסוף יצאין שעבדאללה אישר בעדותו גם את העסקה עם מר סכافي (פ/192).

10. עסקה נוספת הוכחה בעדותו של אחמד סבאת. הוא תיאר כי ביום 31.12.05 רכש דירה מעבדאללה, במעמד בו נחתם אצל עורך-דין הסכם עם עבדאללה. בהמשך מסר העד שהעסקה נערכה על שם אמו אך דבר ברכישה עבורי והוא נשא בתשלומים (פ/76 ש' 28). העד מסר שסוכם על מחיר של 162,000 ל"נ, בתשלומים של 2,000 ל"נ בחודש אותם שילם לעבדאללה ("כל חודש הייתי משלם לשיח כסף, כל חודש הייתי הולך אצלו או שהוא בא אצלנו. עד שגמרתי את כל הסכום של 160,000 ל"נ" - פ/75 ש' 27). העד ذכר לומר כי ביום חתונתו, 8.8.09, סיים לפניו את התשלומים. עבדאללה הוא שהראה לעד את הדירה טרם הרכישה ("הলכתني אצלו, אצל עבדאללה, הראה לנו את הדירות, אמר צרייך פה ופה, אמר לי בפיניה הזאת, וקנינו" - שם, ש' 22. ראו גם פ/78). עם פתיחת החקירה העד מסר לעבדאללה את מפתחה הדירה, יצא ממנה ("לא רוצה בעיות עם המדינה") ונפנה לעורך-דין להגשת תביעה נגד עבדאללה (פ/76).

לגביו הנאשם 2, מרואן, מסר העד כי הוא מכיר או אין לו קשר למכירת הדירה (פ/78 ש' 6).

עדותו של סבач אמיןה עלי. היא נתמכת במסמכי הרכישה ת/5א, הכוללים גם קנס מינהלי שקיבל העד אישר כי מסמכים אלה נערכו על שם אמו אך מסר כי הרכישה הייתה עבורה (פ/77-76), כי הוא קיבל את הדירה והתגורר בה תקופה קצרה טרם החזרה לעבדאללה, וכי הוא אשר נשא בתשלומים אותם שילם ישרות לעבדאללה. בנסיבות אלה, ומשהמחלוקת אינה על הבעלות בדירה אלא על עצם ביצוע עסקה וקבלת תמורהתו בידי עבדאללה ללא דיווח, אין בסוגיה זו לגרוע מעדות העד. זאת ועוד, העד טען בחיקירתו הנגדית כי לאחר שהחזיר את הדירה לעבדאללה וביטל את העסקה עמו, הלה השיב לו את הסכומים שקיבל ממנו (פ/77 ש' 30), דבר הממחיש את מהימנותו וכי לא ביקש לבוא חשבון עם עבדאללה באמצעות עדות כזבת.

11. עד נוסף שמסר כי רכש דירה מעבדאללה הוא **חווסף שוויקי**, והוא סיפר כי רכש את הדירה ב-2007 או 2008, לאחר שהופנה לעבדאללה בידי אנשים שאינם מכיר ("הם אמרו שהבנייה שייך לעבדאללה ואני ראיתי את הבית בדקתי וכניתי כמו שאר האנשים מהם") - פ/88 ש' 4). בדומה לרוקשים קודמים, גם עד זה תיאר חתימת הסכם מכיר אצל עורך דין, ומסר כי סוכם על תמורתה של כ-125,000 ₪ (בחיקירתו הנגדית טען לסכום של 130,000 ש"ח - פ/92), וכי חתם על שטר חוב ושילם מראש בסך 25,000 ₪. סכום נוסף בסך של כ-50,000 ₪ שילם לפרקין כנגד שטר החוב באמצעות סכומים שלווה מקרובי משפחתו. כל התשלומים שולמו במזומנים לעבדאללה. בחיקירתו הנגדית הוסיף העד כי מדובר בתשלומים חדשים. העד קיבל את הדירה עם החתימה על ההסכם, הינו ב-2008. בשנת 2016, כשהעד זומן לחקירה, הוא יצא מן הדירה והחזיר אותה לעבדאללה תוך סיכון עמו שתמורת התקופה בה התגורר בדירה יקוזזו דמי שכירות מהסוכנים ששילם (פ/89 ש' 32-7). בהמשך הבahir כי יצא מהדירה משום שהבין שהוא בסכנת הריסה (בהעדר היתר), וכי עבדאללה אמר לו שם תיירט הוא ימסור לו דירה אחרת אך העד לא ביקש דירה אחרת ולא דבר על דירה ספציפית (פ/94-95). כשנשאל כיצד ידע שעבדאללה הוא בעל הדירה שרכש, השיב תחילת כי שמע זאת ממי שהראה לו את הדירות, ובהמשך ציין שעבדאללה אמר לו שהבנייה והקרקע שלו (פ/90 ש' 24 - פ/91 ש' 16). עוד אישר את חתימתו על מסמכי המכירה, עליהם מופיע גם שמו של עבדאללה (ת/15 ות/18 מסמך 10, פ/91-92). העד מסר שאינו מכיר את הנאשם 2 (פ/95).

עדותו של מר שוויקי אמיןה עלי. הוא העיד בצורה ישירה וטור ציון ספונטני של פרטים שהיעדו על זיכרונו אמת, דוגמת נוכחות אליו במעמד חתימת הסכם המכירה והעובדת שהאה ונפטר לאחר מכן (פ/88 ש' 30). לא זיהיתי ניסיון לטפל באשם בכך על עבדאללה, ובכלל זה ציין העד כי לאשלם את תשלום כל תמורת הדירה, כמובא לעיל. אני עր לך שתחילה טען שחתימת מסמכי המכירה במשרד עורך הדין, וכשהזג לו שבחיקירת המשטרה טען שבוצעה בבתו של עבדאללה אמר שהדבר יתכן (פ/88). לא התרשםתי שדובר בכך, להבדיל מפעם בזיכרונו נוכח השנים שחלפו. אני ער גם לחסור יכולתו של העד להצביע מתי בדיקן עבר לסתוטוס של שוכר, בשלשaltı השיב שדובר בעיתוי שלאחר הפתיחה בחקירה (פ/96) ואילו קודם לכן טען שבשלב זה כבר החזיר את הדירה. אני סבור שמדובר בפער מהותי, שיש בו למנוע היסמכות על גרסת העד.

על רקע זה קיבל את תיאורי העד אודות העסקה שנערכה עם עבדאללה, והתשלים שלומו לאחר מכן. עם זאת, לא אוכל לקבל את דברי העד בחיקירתו הנגדית, כאשר הוצע לו שדובר בעסקת שכירות ולא מכיר, והוא נתה לאישר זאת. העד אינו משפטן, ואת הדברים מסר בצורה בלתי נחרצת, ובהמשך חזר והתייחס לעסקה של טיב העסקה (פ/93-92). בנוסף, את הדברים מסר בצורה בלתי נחרצת, ובהמשך חזר והתייחס לעסקה כעסקת מכיר בצדינו כי נחקר לגבי רכישת הדירה ומסר לחוקרים שרכש אותה מעבדאללה (פ/94-93). גם לשאלתי התייחס לעסקה כעסקת מכיר, וטען שעבר להתגורר בשכירות רק לאחר החקירה (פ/96). בנסיבות

אליה, לא ניתן להזות בדבריו אמירה מוצקה בדבר היות העסקה עסקת שכירות, ולא מכרכ.

12. **טארק אלמוגרבי** הינו רוכש נוסף מעבדאללה. הוא סיפר כי רכש את הדירה ב-2007, וכי הסיכון הכספי בוצע מול עבדאללה וכל סכום כולל של 20,000 דינר, בתשלומים חדשניים של 1,500 ₪. העד סיפר כי היה אמרור לסיים תשלום חמיש שנים טרם עדותו (שנמסרה ב-17.10.23) אך טרם סיים לשלם והוא יודע לומר כמה שילם עד היום. כשהוא נזכר לשובחים טען שילם 50,000 ₪, טען שיכול להיות זהה הסיכון, כולל סכום המקדמה (פ/101-102). בחקרתו הנגדית הוסיף שמסמכיו המכר נחתמו בביתו של עבדאללה (פ/103).

גם עדותו של מר אלמוגרבי אמינה על. הוא מסר שיחסיו עם עבדאללה טובים, והפגין הערכה לגמישותו של עבדאללה בקבלה התשלומים מהעד ("חודשים שלוש או ארבע לא תשלום והוא לא מבקש" - פ/102 ש' 6). לא ראייתי אינדיקטיה לכצב בדבריו, או לניסיון לטפול באשם בכזב. המכחשה לכך ניתן למצוא בדבריו לפיהם איןנו מכיר את הנאשם 2, מרואן (פ/104). אני עיר לחסור יכולתו להזכיר האם מסר את הסכם מכיר הדירה למשטרת או שהוא מצוי בביתו (פ/102-103), אך אני סבור שמדובר בנושא שבמהות שיש בו להשליך על משקל עדות העד, או להראות שהעד בדה מלבו את העסקה עם עבדאללה. כך בפרט משיקפו כוח המשקף את מכירת הדירה לעד נכלל בחומר הראיות, בחתימתו המאמנתה של עבדאללה (חלק מת/18).

13. תמונה דומה עלתה מעדו של **מחמוד אלרג'abi**. הלה העיד שרכש מעבדאללה מספר דירות, כשמונה שנים טרם עדותו (שנמסרה ב-17.10.23), תמורת סכום של 70-75,000 ₪ לדירה ובתשולם חדשניים של 500-1,000 ₪, אוטם טרם סיים לפרווע. העד סיפר כי תחילת רכש שתי דירות, בהמשך שתי דירות נוספות אונן החזר בשל "בעיה" ואז רכש שתי דירות נוספות - ובכך הכל ארבע דירות, חילקו על שם ילדי. העד מסר כי עד כה שילם כ-40,000 ₪ לכל דירה. הוא לא קשור בדבריו את מרואן לעסקאות עמו, וכשנשאל האם יש לעבדאללה שותפים מסר שאינו עוסק בכך וכי הקשר שלו היה ישיר עם עבדאללה (פ/107).

אמינותו של העד והעד רצון מצדיו לפגוע בעבדאללה ניכרו בהערכתה הרבה שהפגין כלפי הנאשם 1. הוא סיפר כי ייחסו עם עבדאללה טובים, כי הבניינים בהם מצויה דירותו נקראים "הבנייה של שיח' עבדאללה" וכי עבדאללה עוסק בסולחות. עוד סיפר כי עבדאללה התחשב בקשימים כלכליים של קוני דירות, נמנע ממשא-ומתן עםם והסתפק בסכומים שיכולים היו להציג (פ/104-106). גם לגבי עצמו, מסר העד כי הוא פורע את התשלומים בהתאם ליכולות הכלכליות וכי עבדאללה אינו מלון כשהעד אינו משלם והיחסים ביניהם מושתטים על אמון הדדי (פ/106-107). עוד מסר שלא נערך הסכם כתוב בין עבדאללה וכי לא שולמו מקומות. כל אלה המצביעו את כנותו וכי לא ביקש לבוא חשבון עם עבדאללה.

אצין שבמסגרת ת/18 הציג יפי כוח נוטרוני והסכם מכיר של 3 דירות בידי עבדאללה ל"יוסף מחמוד יוסף אלרג'abi", אך הוא לפי העד והן לפי עבדאללה נמכרו לעד לפחות 4 דירות (עבדאללה אף טען לפרקים ל-5), כך שאין במשמעות זה לשולות את טענות העד. המכחשה נוספת לאמינותו מצויה בהערכתו את הסכם תשלום בגין כל דירה, שהולמת את חלקו הזמן מאז הודיעו למשטרה (از טען תשלום כ-38,000 ₪ - פ/105 ש' 30-21).

העדות מצביעה, אפוא, על מספר עסקאות למכירת דירות שביצע עבדאללה. גם שהעד התייחס לשש דירות, אני נמנע מלקבוע כי בוצעו שש עסקאות וזאת משום שמספר שהחזר שתיים בשל "בעיה" שתיבוה לא הובהר ובמקום רכש שתי דירות נוספות. הוא לא טען תשלום או התחייב לשלם עבור שש דירות. משכך, קיים לפחות ספק כי מדובר בשש דירות, ויש לקבוע שמדובר באربع.

14. לגבי אחת מהדירות שרכש העד מחמוד אלרג'abi, נשמעה גם עדות בנו, **חמדה אלרג'abi** הלה סיפר כי

אבי רכש עבورو דירה בבניין, בתקופה בה התגורר בירדן. הוא סיפר כי הרכישה בוצעה ללא הסכם, ובהמשך נחתם "חוזה שכירות" ביןuben בין עבדאללה ואות בשל שיקולי ארנונה ועל מנת להראות למשדר הפנים כי העד מתגורר בירושלים. העד סיפר שהדירה לא נרכשה על שמו, ועמד על כך שמדובר בעסקה של מכור ולא של שכירות למטרות האמור בחוזה הנזכר לעיל. הוא מסר כי למד שעבדאללה הוא הבעלים ממנו רכש אבי את הדירה, כי לא שולמה מוקדמה אך העד שילם לעבדאללה את תמורת המכון בתשלומים חדשים טרם 1,000 ₪ בחודש שהועברו "דרך" אבי של העד לאורך 4-5 שנים, וכי הפסיק לשלם כשלוש שנים טרם עדותו, שנמסרה במרץ 2018 (פ/131-130). בחקירה הנגדית חזר ועמד על כך שהתשלומים אינם דמי שכירות וכי חוזה השכירות הוא כזב. עוד סיפר שהוא עצמו לא מסר כסף לעבדאללה, וכי שמע שהפרוייקט שייך לעבדאללה (פ/132). עוד מסר שאינו מכיר את נאש 2, מרואן.

עדותו של העד זה הולמת בעיקרה את עדות אבי, שעל אמינותה עמדתי לעיל. על כן ובשים לב להתרשםותי מאופן מסירת העדות שהתיישבה עם כנות, אני מקבלה. אני עր לך שהעד פעל מול אבי לרבות בביטוי התשלומים, ושמע ממנו חלק מהנתונים שמספר לרבות על רכישת הדירה מעבדאללה. لكن, אפשר שבפני עצמה העדות לא הייתה מספקת להוכחת עסקה מול עבדאללה. אלא, שהעדות אינה עומדת לבדה ומצטרפת לעדות האב, לעדות עבדאללה ולמסמך שנזכר לעיל בהוכחת העסקה, וכן מצגיה היבט נוספת הקשור את עבדאללה למרכז היחסים עם בני משפחת רג'אבי, בדמות חוזה השכירות הכווצב עליו חתום. לכן, יש לעדות משקל ראוייה לחובתו של עבדאללה.

15. עדות מורכבת יותר הוצאה בידי **נדור וג'בי**. בשל פערים מוחותיים בין עדותו בבית המשפט ובין הגרסאות שמסר בחקירה המשטרתית, התקבלו הודיעותיו לפי סעיף 10א לפקודת הראיות (ת/34). לאחר בינה, סבורני שיש להעדיף את הגרסה שמסר העד בהודעותיו, ולא אוכל לקבל את הגרסה המאוחרת שהציג בבית המשפט.

16. בחקירה ראשונה ביום 16.6.13 שעה 9:13 סיפר העד שהוא מתגורר באחת הדירות בבניין, בשכירות. חבר בגרסה מפורטת בה תיאר את הדירה ואת זיהות שכינו, ופירט קרובו משפחה שלו שרכשו או שכרו דירות מעבדאללה. הגרסה אינה נוכה לעד עצמו שאישר בה כי הוא מתגורר בדירה שנבנתה ללא היתר, ואף סיפר כי Zi'f מדי שנה הסכם שכירות בחתימת עבדאללה אותו הגיע לעירייה ולבתו לאומי (ש' 96-97). מכאן ניבטה אמינות הגרסה שנמסרה באותו מעמד. במסגרתה, הצבע העד על עבדאללה ("אבו חסן עלקם עבדאללה" שהוא "עבדאללה עלי" - שם, ש' 55-60, וראו Zi'f בתמונה בסוף ההודעה) כמו שמענו שכר את הדירה, שדווג לתחזוקת הבניין ושהוא בעל הבניין (ש' 74). העד מסר כי חתום הסכם שכירות מול עבדאללה, והוא משלם לו דמי שכירות של 1,000 ₪ בחודש, במזומנים. עוד סיפר שגבש בינהם הסכם בעל פה "שמעתי שאני יכול לסכום של 200,000 שקל ממי שאינו מעביר לו כל חדש אז הוא יעביר לי את הדירה" (ש' 92-93).

בחקירה שנייה ביום 16.6.13 שעה 13:46 הציג העד את הסכם שכירות שחתם אל מול עבדאללה, ולצדיו הסכמים עליהם Zi'f את חתימתו של עבדאללה לצורך הגשת לרשותו כmoboa לעיל. עוד סיפר שאביו, אחיו ורעיתו סייעו לו בזיווף וכי הגיע את המסמכים לעירייה. כל זאת עשה בעודו מזוהה בעבירות Zi'f ולפי דיני התקנון והבנייה, דבר הממחיש את אמינות הדברים. בהמשך ציין Zi'f האם ابو העביר את המסמכים לעבדאללה לחתימתה וכי עבדאללה "רק פעם או פעמיים חתום מולי וכל השאר אני לא יודע אם הוא חתום אוABA של Zi'f" (ש' 24-25).

הודעה שלישית ביום 7.7.13 אינה רלבנטית ולא תדוע כאן.

17. בבית המשפט הציג העד גרסה שונה, אחידה ואמינה פחותה. לפיה, דירתו נרכשה עבورو בידי אביו, אך הוא לא ידע שהדירה נרכשה עד שנאללה לחקירוה, עד היום אינו יודע למי שיר' הבית, ואביו אמר לו שהוא שייכת לו (לע"ד). לגבי עבדאללה מסר שהוא גיסו, מתגורר בבניין אך אין לו קשר לדירות והעד לא שוחח עמו עליהן מעולם. בד-בבד טען שהעביר לביו 1,000 ל"נ מדי חודש ואביו העביר את הסכום, מבלתי שפירש למי הועבר הסכום (פ/124 ש' 18-פ/125 ש' 18). העד טען שמסר אמת בהודעותיו, אך בניגוד להן הבהיר שזיפח חתימות על הסכמי השכירות. כשהוזגנו לו דבריו בנושא שתועדו בהודעות, התכחש להם (פ/126). עוד הבהיר שחתם על חוזה מול עבדאללה, וזה טען לראשונה שחתם על הסכם לרכישת הדירה אך לא בנסיבות עבדאללה (פ/126 ש' 11 - פ/127 ש' 11). אמרה זו סתרה את אמירותו הקודמת לפיה עד לחקירתו לא ידע שהדירה נרכשה עבورو. בחקירתו הנגדית טען העד כי "קנה" את הדירה ב-2005, שאינו יודע מי בעלי הקרקע וכי לא שילם לעבדאללה דבר. עם זאת הוסיף ששילם לביו, שאמר לעד כי הוא מסור את הסכום לעבדאללה (כך בניגוד לאמרה הקודמת להuder כל קשר של עבדאללה לדירה - פ/128 ש' 7 - פ/129 ש' 10). עוד מסר שאינו מכיר את הנאם (שם).

18. גרסת העד בבית המשפט לא הותירה רושם אמין, וניכר כי היא מונעת מניסיונו להרחיק את עבדאללה מן העסקה שבוצעה לגבי דירת העד ואת העד מחשדות הזיפח. בין הבקיעים השונים שהופיעו בה והומחשו לעיל אצין את האמרה הקוסרת את עבדאללה לקבלת דמי השכירות, בניגוד לאמרה קודמת לפיה הסכם שולם לביו של העד. להבדיל, גרסת העד בחקירתו הייתה אחידה, מפורטת ונתמכה בהסכם שהציג ובכך שהפליל עצמו באמירותיו. בנסיבות אלה, אני מוצא להעדייף את הודעות העד ולקבוע, כי משנת 2005 ואילך שכר העד את דירתו מעבדאללה תמורת 1,000 ל"נ לחודש (עד למועד הגשת כתוב האישום בדצמבר 2015 מדובר ב-11 שנים, כולל בדמי שכירות של כ-132,000 ל"נ).

אצין כי עבדאללה טען בחקירותו שמכר לבוי-יוסף רגב'י, שככל הנראה הוא מחמוד אלרג'בי הנזכר לעיל, חמיש דירות. במסגרת זו כלל גם את העסקה שנוגעת לנادر רגב'י (ת/8 ש' 98). עם זאת, בעדותו טען לארבעה דירות והיות שהדבר תואם את עדות מחמוד אלרג'בי קיבל מספר זה. בשל כך, בשל התרשומות מעודות של נادر רגב'י ומשמעותם שמדובר בחלופה הנוגה להגנה יש לאמיצה בתעורר ספק, ATIICHIS לעסקה עם נادر רגב'י כעסקת שכירות ולא מכרך.

19. עד נסף שהעיד על עסקה עם עבדאללה הוא **מוחמד אזהימאן**. הלה סיפר כי כמנה טרם חקירתו במשטרת ההתרחשה ב-2013 רכש דירה מעבדאללה, בפגישה שהתרחשה בדירהו של האחון, ללא הסכם בכתב, בסכום של 160,000 ל"נ ותוך תשלום מקדמה בזמן של 30,000 ל"נ ותשלומים חודשיים של 1,500-2,000 ל"נ, בהתאם ליכולות הכלכליות של העד. לעיתים, כך מסר, לא הצליח לעמוד בתשלומים. התשלומים המשיכו עד כחודש-חודשיים טרם עדותו, שנמשרה ביום 27.3.18, והעד הוסיף במלהכה כי יסרים לשלם בעוד שנה - ומכאן ששלם את הסכם של 160,000 ל"נ בגין של 24,000 לכל היתר, היינו 136,000 ל"נ לכל הפחות (פ/133 ש' 21 - פ/134 ש' 26). עוד מסר שהתגורר בדירה כמנה (פ/136).

עדות זו הותירה רושם אמין. היא כללה פרטים מוחשיים המעידים על תיאורי אמת, כגון אמירות העד מיזמתו אודות תשלוםיהם שהחמייך, והסביר כי חדל להתגורר בדירה מסוימת שילדיו סובלים מנוכחות והוא זוקק לדירה נגישה לאmbolnos ולכן שוכר דירה אחרת (פ/134 ש' 27 - פ/135 ש' 4). עוד תיאר כי ביצע את התשלומים בזמן לעבדאללה לאחר שיחה עמו, בפגישה בשער שכם או ברח' צלאח א-דין, וכי מאז חקירתו הדירה עומדת ריקה והוא לא מעוניין להשכירה או למוכר אותה ממשום שהבין שישנן בעיות עם הפרויקט (פ/135 ש' 5-13). לא התרשםתי שהעיד ביקש להפעיל בכצב מי מהנאשמים, ובכלל זה סיפר כי היחסים שלו עם עבדאללה תקינים

(שם) וכי אינו מכיר את הנאשם 2, מרואן (פ/136 ש' 3-2). אני ער גם לתשובותיו בחקירה הנגדית לפיהן לא ראה מסמך המוכיח בעליות של עבדאללה בדירה שרכש, אך הדבר משופף לכל הרוכשים שעבדאללה לא הציג בפניהם מסמכים שכאלה ואשר הסתמכו על דבריו. גם עד זה סיפר על יחסיו אמון עם עבדאללה, שככלו תשלומים בזמןן, רכשה ללא הסכם והסתמכות על רישום בכתב יד של מצב ה"חוב" (פ/135 ש' 32-16). כל אלה עיצבו עדות אמינה, המוכיחה עסקה נוספת שביצע עבדאללה.

20. שלוש עסקאות נוספות הוכחו בעדותו של **דאוד חמודה**. הלה סיפר כי רכש מעבדאללה שלוש דירות במחיר של 10,000 דינר לדירה, במתווה שלא כלל תשלום מקדמה אלא תשלום חדש של 1,000 ל"נ. עוד סיפר העד כי לאחר חקירת המשטרה במסגרתה נלקח בנו מאתחת הדירות בה התגורר, החזר לעבדאללה שתיים מן הדירות והותיר בבעלותו דירה אחת וזאת ממשום שלא רצה "לעשות בעיות ואני אין לי בעיות עם המדינה" (פ/143 ש' 19-23). העד הוסיף כי אינו מכיר את הנאשם 2, מרואן (פ/146).

אני מוצא לקבל את עדותו של מר חמודה לגבי ביצוע העסקאות וסכום התמורה שסוכם, להבדיל מההמשך של העדות שייסCKER בהמשך. בדומה לעדים שנסקרו לעיל, אף הוא הפגין הערכה לאופיו של עבדאללה ומספר שהוא "בן אדם מכובד, פוטר בעיות לאנשים. הוא עוזר לאנשים" (פ/143 ש' 8). לא התרשםתו שניסעה להפליל בכצב את עבדאללה, ולהיפך - אמירותיו אופיינו במגמה של חוסר זיכרון מוגן לפרטיהם בסיסיים, המתישב עם ניסיון לגונן על עבדאללה, שהלך וגבר ככל שהתקדמה העדות. בנסיבות אלה יש לקבל את הפרטיהם שמסר בראשית העדות וכן את המובאה מחקירתו כפי שזיג עתה.

21. אמחיש את המגמה שצينا לעיל בעדות העד: כשהשאלוizia סכום שלם בפועל עד כה לעבדאללה על חשבון התמורה, טען העד שאינו זוכר. כך ענה גם כהן ששאל מתי רכש את הדירות, וכשהזגנו לו פרטים שמסר בנושא התמורה בחקירה (פ/144-143). במצב זה הסכימו הצדדים כי העד אמר בחקרתו שלם 1,600 ל"נ מייד חדש עבור כל אחת מהדירות - סכום גבוה מהסכום בו נקבע בעדות, של 1,000 ל"נ. עוד הסכימו שאמר בחקירה כי נכון למועד החקירה הספיק לשלם יותר משלושת רביעי הסכום הכללי על הדירות - כוללן כולם ליותר מ-7,500 דינר לדירה - וציין שנותר לו לשלם כ-30 שיקים של 1,600 ל"נ (שם). נוכח התרשםותו מעדות העד באולם, וחולף הזמן ביןו לבין האירועים הנדונים בהשוואה למועד החקירה המוקדם, אני מקבל נתונים אלה שהזגנו מתוך אמירותיו בחקירה.

המגמה האמורה המשיכה בחקרתו הנגדית של העד. הוא התבקש למסור פרטים על נסיבות הרכישה ומסמכים שנערכו, השתנה בתשובותיו וטען שאין זוכר. עם זאת עמד על כך שנערכו מסמכים מכר לדירות וכי הילך אל עבדאללה וחתם על הסכם (פ/145 ש' 27-18). אלא, שכאשר הציג לו סנגורי של עבדאללה שיתיכון כי עבדאללה אינו מי שמכר לו את הדירה והוא רק סבר לכך, מיהר להסביר: "בטח, אני אמרתי לכם שאני בן אדם פשוט שלח אותו אדם מכובד ושלח אותו לאדם זהה - מצביע על הנאשם 1, שהוא גם אדם מכובד וטוב. קרה מה שקרה וקנית". ממי ואיך אני לא יודע" (פ/146-145).

ኖench המגמה האמורה איני מקבל את טענות העד לחוסר זיכרון, את גובה התשלומים החודשי בו נקבע בעדותו בבית המשפט ואת התחשותו בסופה של העדות לעצם רכישת הדירות מעבדאללה. יש להעדיף את החלקים האחרים בಗרטתו בחקירה ובבית המשפט, בהם אישר את העסקאות עם עבדאללה לרבות הסכום הכללי ותשלומים חדשים של 1,600 ל"נ, ומסר שלם את הסכום הכללי שהובא לעיל.

עוד הוזג יפי כוח בחתימת עבדאללה המשקף את עסקת המכר לעד (ת/18 מסמן 14), ועבדאללה אישר בעדותו את העסקאות עמו (פ/194). בשל כך, ובשים לב למוגמת העד לגונן על עבדאללה, סבורני כי הפרטים

האמורים שמסר העד ואשר מפלילים את עבדאללה הם אמינים ואני מקבלם.

22. פן נוסף של העשיות שביצעו עבדאללה הוכח בעדויותיהם של אנשי המקצוע שהתקשו לעรอง את המסמכים עבورو. כך **מחמד בשיר מוחסטב**, עורך-דין ונטריון שמספר כי הוא מכיר את עבדאללה כ Dich' מוכבד ומוכר, שנגש להגע למשרדו לצורך עיריכת מסמכים ואישוריהם נטריוניים. העד התייחס למסמך 16/1 שנחתם בפנוי ואושר על ידי אישור נטריוני, בו יפה עבדאללה את כוחו של אסחאק נתשה לבבי דירה, ציין כי מדובר במכר של הדירה לידי קונה בשם ריאד אברהים אל נתשה. העד תיאר כי יפי הכוח נתחת רק בנסיבות של עבדאללה, ללא הקונה או מינפה הכוח, וכי לרוב אין זה נהוג לפרט ב"יפוי" הכוח את סכומי התמורה אלא להציג כי זו שולמה במלואה (פ/97-98). בחקירה הנגדית עמד על כך שמדובר במסמכים לצורך מכירת דירה - יפי כוח לאסחאק נתשה על מנת להעבירה על שם ריאד נתשה (פ/100-99).

23. עד נוסף הינו **עו"ד נביל ג'ית**, שמספר כי הוא מכיר את שני הנאים. כשהוזג בפנוי יפי כוח בלתי חוזר למיכרת אחת הדירות אישר כי אימת את חתימתו של עבדאללה על המסמך וכי ישנים יפי כוח רבים נוספים לגיביהם אימת את חתימתו. העד הסביר גם את אופן הפעולה: לדבריו, בדירות המצויות במחנה הפליטים שועפט מקובל מכיר דירות לפי יפי כוח בלתי חוזר באישור נטריוני, שנערך בנסיבות המכור בלבד, אשר מייפה את כוחו של הקונה או מי מטעמו להעברת הזכיות ובכך מעביר לקונה את זכויותיו בדירה. מסמך זה נערך בידי העד מבלי שהוא נהוג לאמת כי למוכר זכויות בנכס ("בא עבדאללה או בא איש פלוני אומר לי אני מצהיר שיש לי גג במקום כך וכך ואני רוצה לחתום אני מאשר לו חתימה בלי אחריות על תוכן החזזה או יפי הכוח" - פ/139). "עבדאללה לא מסביר לי, לפעם מוסר לי את שם הקונה, מאיזה בניין, כל הפרטים ואני מופיע והוא חותם, בלי הקונה אפילו. אני לא רואה העסקה, את הכסף, אני מאמת חתימתו. לעיתים הוא הביא לי יפי כוח מודפס ואני מאשר חתימה, בלי להסתכל על הפרטים" - (פ/140). בחקירה הנגדית סיפר העד כי מדובר בונוגר במצרים ירושלים, לפיו עסקת מכיר משתכלה עם יפי הכוח הנטריוני ("לפי התרבות והידע אצל אנשים, כל האנשים, הנוהג סרט אדם זה טאבו, יש לך סרט אדם זה טאבו. אני מתכוון לאישור יפי כוח בלתי חוזר" - פ/141 ש' 30). עוד טען כי הוא עובד בתחום משנת 1982, ומארח את "מרבית עסקאות המקראען" (שם, ש' 26).

עו"ד ג'ית הוסיף ומספר כי עבדאללה הגיע אליו לעיריכת מסמכים מכיר מספר פעמים משנה 2007 ("כמה פעמים אני לא זכר בדיק זה מה-2007, אולי 4,5,6 פעמים לא זכר בדיק"), ובני משפחתו של עבדאללה עשו זאת עשרה פעמים ("כולם ביחד" - שם).

בפני העד הוצגה אסופה של יפי כוח למיכרת וכיסים, והוא מסר שאישר את החתימות עליהם, אך כי רובם מסמכים הנוגעים לאחרים לרבות אחיו של עבדאללה ("מרביתם על שם אחמד והשאר על שרחייב אחיהם, יש אחד בשם רדואן, ואחד בשם עו"ד מוד...") ורק שניים מהם שסומנו 29/2007 ו-30/2007 הם אימוטי חתימות של עבדאללה על מסמכים מכיר דירות לקונה בשם נימר מוחמד סאלח (מסמך 29) ולקונה בשם אחמד כامل זהאהה (מסמך 30 - פ/140).

24. עדויותיהם של שני העדים-המשפטנים מתווספות לראיות שהוצעו לעיל ומתיישבות עמן. כך במתודה של מכיר הדירות בידי עבדאללה באמצעות יפי כוח מאומתים נטריוניים, בחתימת עבדאללה בלבד ו"לזכות" הקונים. מסמכים מסווג זה הוצגו ביחס לחלק מהרכשים (ראו למשל את האסופה 18/1), ובאופן זה יש בדברי העדים כאן לתמוך בעדים-הרכשים.

25. בנוסף, שני יפי הכוח אליהם התייחס עו"ד גית בעדותו מוכחים שתי עסקאות נוספות של עבדאללה. לא

אוכל לקבל את אמרת העד, בתשובה לשאלות הסגנור בחקירה הנגידית, לפיה המסמכים לא מעידים כי הדירות שנרכשו נמצאות בירושלים ואינו יכול לומר היכן הן נמצאות (פ/140). שחררי, מספר משפטים קודם לכך ביאר העד תוך עיון במסמכים כי הם עוסקים במכירת דירות בבניין המצווי "בראש אל שחادة ענתא", בצד ימין מספרי תחת חלקה וגוש (פ/140 ש' 5-1). על המסמכים, לפי תרגומים שצורפו אליהם ללא התנגדות, מופיע פירוט זהה של הדירה בהתייחס למיקום הבניין, שבונוסף, יופיע הכוח הללו מתישבים עם דרכם הפולוה של ראש שחادة (דוחית אלסלאם) ענתא/ירושלים". בנוסף, יופיע הכוח הללו מתישבים עם דרכם הפולוה של עבדאללה במכירת הדירות, כמובא לעיל. ההגנה לא ניסתה להראות כי מדובר בדירות במיקום אחר, או שאין בתחוםי ירושלים - ובכלל זה לא ניסתה לזמן עדות את הרוכשים ששמותיהם נקבעים ביפוי הכוח. זאת ועוד - בעדותו אישר עבדאללה כי מכר דירה לנמר מוחמד סאלח, המופיע באחד מיפוי הכוח (פ/190), ובהודעתו ת/7 אישר את המכירה לאחמד זהאה הגם שטען שיتكن שהלה בטל את העסקה (ש' 43).

26. לבסוף אציג שעניינו עր לתשובתו של עו"ד ג'ית בחקירה הנגידית, שאישרה אמרה לפיה בהעדר יופיע כוח לא משתכלהת עסקת מכיר (פ/141 ש' 32). כמובא לעיל, לגבי חלק מהרכושים לא הוצגו מסמכים, אך אין סבוך שיש בכך לשלול את הוכחת העסקאות עמו. לעיל נמק מדוע מצאתי כאמינים ומשכניים את דבריהם אודות הסכמים שנרכקו בעל-פה בין לבין עבדאללה, על סמך יחסיו אמון. לא די באמירתו הכללית של עו"ד ג'ית, המתיחסת לנוגג באזורי הרלבנטי ולא לדין מחייב בו (כך שאפשר שצדדים בחרו לסתות ממנה בהסכמה), לשנות את מסקנתו האמורה. בכך אוסיף שعبدאללה עצמה מסר על עסקאות מכיר שביצע על יסוד הסכמים בעל-פה (ת/6 ש' 72).

27. לצד העדויות בעל-פה, הוגשו בהסכם (פ/120) הודיעות של עדים במספרים על עסקאות עם עבדאללה. **שער מוחמד** (ת/20) מסר בהודעתו כי הוא שוכר דירה מעבדאללה מאז חודש פברואר 2013, תמורה ל-1,500 ל"נ לחודש המשולם בידי העד במחזון לעבדאללה. האחרון לא מסר לעד חשבונות. ההודעה נמסרה ביום 13.7.13, כך שדווח ב-6 חודשי שכירות בסכום כולל של 9,000 ל"נ.

הالة מרר (ת/29) מסרה שרכשה דירה מעבדאללה, תמורה מאות אלף ל"נ. המ"מ נוהל בידי אביה, אף החתים אותה על ההסכם ושילם תשלום חודשיים לעבדאללה בסך של 750 ל"נ. העדה לא ידעה לנקוב בסכום המדיוק שנותר לה לשלם לעבדאללה אך מסרה שbow צבעו תשלום של "שנתיים או יותר" ומכאן ששלמה כ-82,000 ל"נ. העדה הבירה שהרכישה הייתה מעבדאללה שגם חתם על ההסכם, וכן כי בשלב מסויים הchallenge לה שלם לו בעצמה את התשלום החודשי (ש' 49-54). העדה הציגה את מסמכי הרכישה שחתימת עבדאללה אומתה עליהם באמצעות נוטריון (ת/18 מסמך 24), ומסרה כי היא משכירה את הדירה לאחיה, זהה. האח, **זההיר מראר**, נחקר אף הוא ומספר שהוא שוכר מאחומו האלה את הדירה שרכשה מעבדאללה (הודעתו ת/23 שהוגשה אף היא בהסכם).

פאטנה קוואסמי (הודעה ת/26 שהוגשה בהסכם בפ/120) סיפרה שם-2003 שכירה דירה מעבדאללה תמורה 1,200 ל"נ לחודש (הינו סכום שכירות כולל ל-3 שנים של כ-3,600 ל"נ), וב-2006 רכשה ממנו דירה אחרת בבניין סמוך תמורה כ-200,000 ל"נ. העדה ידעה לנמר שבעלה שילם לעבדאללה וכי בני הזוג משלמים לו כ-3,000 ל"נ מדי חודש או חודשיים, אך לא ידעה לומר איזה חלק מתמורה הדירה שולם בפועל (ש' 33).

מוחמד ערב (הודעה ת/30 שהוגשה בהסכם בפ/120) תאר אף הוא רכישת דירה מעבדאללה, במאי 2011, בסכום של 143,370 ל"נ, בתשלום ראשון של 10,000 והיתרה בתשלומיים חודשיים של 1,500 ל"נ. עד למועד החקירה שילם העד כ-60,000 ל"נ (ש' 86). העד סיפר כי מסמכי המכירה נחתמו אצל עורך דין של עבדאללה. העד עמד על כך שעבדאללה הוא בעל הדירה.

נادر סלהב (הودעה ת/31 שהוגשה בהסכם בפ/120) מסר על רכישת שתי דירות בידי בניו רמי וסמי, כשבע שנים טרם הודיעתו (שנמסרה ביום 7.7.13). הדירות נרכשו במצב של שלד, ושטחן חולק בידי הרוכשים ל-3 דירות שבאותה מהן מתגורר העד. הדירות נרכשו מעבדאללה תמורת 170,000 ₪, והעד מסר ששולמו לעבדאללה בין 20-25 אלף דינר שהם כ-000 100 ₪, וזאת בגיןו של העד ובמשרדו של עורך דין (העד מסר שנשא בכ-000 15,000 ₪ מסקום זה). את היתריה התחייבו בניו לשלם בתשלומים של כ-000 1,000 ₪ בחודש החל ממועד הכנסתה לדירה, ונכנן למועד מסירת ההודעה טרם סיימו את התשלומים. העד תיאר גם מוי"מ שלו עם עבדאללה על המחיר, כי הדירות מצויות בקומת החמשית, ושבעת שראה את הבניין טרם הרכישה היו בו רק ארבע קומות אך עבדאללה מסר לו שהוא בונה קומה חמישית. להודעה צורפו מסמכים רכישה, מאומתים בידי נוטריון. אף בנו של העד, **סמי סלהב**, נחקר והוא הודיעו שהוגשה בהסכם (ת/32, פ/120). גם סמי תיאר את רכישת שתי הדירות מעבדאללה, תמורת 000 85,000 ₪ כל אחת, וטען כי במעמד החתימה אצל ע"ד עבדאללה עודה שולם סך 100,000 ₪ והיתריה בתשלומים חדשים של 2,000 ₪, המשולמים על ידי אחיו לעבדאללה.

מסמכים הרכישה של בני משפחת סלהב, בחתימתו המאומתת של עבדאללה, הוצגו כחלק מת/18.

ニעמה ابو סארה (הודעה ת/33א שהוגשה בהסכם בפ/120) סירה כי היא שוכרת דירה מעבדאללה מאז אוגוסט 2006, לפי הסכם כתוב ובשכירות חדשנית של 1,500 ₪ המשולמת במזומנים לעבדאללה. ההודעה נמסרה ב-16.6.13, כך שדווח בסכום מצטבר של כ-000 123,000 ₪.

28. לסייע חלק זה, ראיות התביעה מבססות שורת עסקאות מכירת דירות בפרויקט, אותן ביצע עבדאללה: דירות בודדות שנמכרו ליוסף קרסלי, אנעם נסורי, מרדק קיאנייה, בדר סכאני, אחמד סbach, חוסאם שווקין, טארק אלמוגרבוי, מוחמד אזהימאן, פאתנה קוואסמי, מחמוד ערבי, נימר מוחמד סאלח, האלה מרר ואحمد כמאל זהאדה. לצד זה בוצעו עסקאות מכירת דירות ללקוח: ארבע דירות למוחמד אלרג'יב; שלוש דירות לדוד חמודה; ושתי דירות לבני משפחת סלהב. לצד אלה, בוסטו ארבע עסקאות שכירות של דירות: השכרת דירות בידי עבדאללה לעדים נادر רגב, שעאר מוחמד, פאתנה קוואסמי (لتקופה שבין 2003-2006) ונעמה ابو סארה. אצין שגם העסקה של מר קרסלי הפקה בשלב מסוים לעסקת שכירות, לפי עדות העד.

עסקאות של מרואן

29. מכאן לעדים שבעסקאותיהם מעורבות של הנאים 2, מרואן. **ג'ומעה בייע** מסר כי בשנת 2003 חיפש דירה והפנה למרואן, עמו נפגש באתר הבניה של הפרויקט וסיכם על רכישת דירה. זכרונו של העד לגבי הסכומים ששילם לא היה מיטבי, אך משהציגו לו הסכומים שמסר בהודעת המשטרה אישר אותם. בכלל זה מסר כי תמורת הדירה שטוכמה הייתה 118,000 ש"ח, כי שילם במזומנים מקדמה של 30,000 ₪, וכי סיכם עם מרואן על תשלום היתריה בשיקים בסך 1,500 ש"ח כל אחד (פ/29-28). העד מסר שפרק את כל התשלומים וכי הדירה בבעלותו.

גם מר בייע הותיר רשם אמין. הוא מסר שאין לו סכום עם מרואן ולא הוצאה סיבה שתהיה לו להפלילו בצבא. הוצגו מסמכים רכישת הדירה ת/1, ומרואן עצמו אישר בעדותו את המכירה לעד. עדותו של העד הולמת כמעט את הגיסה שמסר בחקירת המשטרה - נ/1. בהודעה זו גם הפליל עצמו, כאשר שלא דיווח על העסקה לרשותו ולא שילם בגינה מיסים (ש' 78) והצר על טעותו - דבר המגביר את אמינותו אמרתו. לגבי עבדאללה מסר כי הוא קרוב משפחתו, כי אין לו סכום עמו וכי לא היה ביניהם קשר בשנת 2003 בה רכש את הדירה (פ/30).

אני ער לכך שבהodiumו נ/1 טען העד שהוא גור "בבנייה של עבדאללה עליכם" וכי עבדאללה הוא בעלי הבניין (ש' 9-7). בעדותו הבהיר שהתקoon לנאים 1, הגם שהכחיש שאמר שהוא בעל הבניין (פ/31). אני סבור שניתן לראות בהודעה זו משום אמירה פוזיטיבית לפיה הרכישה הייתה מעבדאללה - העד מסר שם שערך עם מרואן את הסכם המכיר ושילם לו את הסכומים (ש' 24. הוא הוסיף שלא קיבל ממנו חשבונית או קבלה - ש' 63). כשנשאל האם האخرן פועל מטעמו של עבדאללה השיב שאינו יודע (ש' 20), וכשנשאל איך הוא יודע על בעלותו של עבדאללה במבנה השיב ששמע זאת משכנים - כך שאמירותו זו אינה קבילה (ש' 33).

30. גם **דרויש פרוק** טען שרכש דירה מרואן, במצב של שלד (כתיאורו: פתוח ובלוי קירות) וזאת תמורת 16,000 16,000 דינר שהם כ-70,000 ₪. העד מסר כיפגש במרואן, ניגש עמו לעורך דין ברחוב סלאח א-דין ונתן לו מקדמה בסך 4,000-5,000 דינר שהם כ-25,000 ₪. את היתרה שילם בשיקים על סך 1,500 ₪ כל אחד (פ/35-37). העד טען שנערך הסכם מכיר, שנמסר למשטרה. הוא מסר שאינו יודע מי הקובל שבסנה את הבניין, ועמד על כך שרכש את הדירה מרואן וכי מרואן הוא הבעלים. בכלל זה תיאר כיצד פנה למרואן כשהתגלו בעיות רטיבות אך הלה התגער (פ/37), ועמד בחקירותו הנגדית על כך שמסר את השיקים שנעודו לתשלום יתרת רכישת הדירה למראן (פ/42 ש' 30-28).

אני מקבל את דבריו של העד. הוא העיד בצורה ישירה, שהותירה רושם של כנות. לא הוצאה סיבה שתהיה לו לטפל אשם על מרואן, והעובדה שלא ביקש בעדותו להפליל את מרואן הומחשה בין היתר בכך שמסר כי אינו יודע האם שכנים מסוימים קנו מרואן דירות (פ/41 ש' 11). עדותו כוללה פרטים שהעידו על זכרואמת להבדיל מבדייה, כגון תיאור משא-ומתן עם מרואן על מחיר הדירה (פ/42 ש' 3) וציון פטירת בתו לאחר שעבר להטgorה בדירה שרכש. זאת ועוד, מרואן אישר את המכירה למראן פרוק, בעדותו בפרש ההגנה.

אני ער לפערם שנפלו בדברי העד בנוגע ליעתיו הרכישה: תחילתה טען שרכש את הדירה ב-1993 או ב-1994 (פ/35-36), וכשעומת עם דבריו במשטרה טען שקנה בין 1997 לשנת 2000 (פ/39-40). בהמשך, לא הכחיש כי בחקירת המשטרה טען שרכש את הדירה 9 שנים לפני 2013, הינו ב-2004. (פ/41 ש' 13). התרשםתי שמדובר בפערם הנובעים מערעור הזיכרון בחולוף השנים, ולא מכך בגרסת העד, וכי המועד 2004 הוא המדוייק. עוד אני ער לתשובה העד בחקירותו הנגדית, כשנטען בפניו שבחקירותו אמר שהקרקע שייכת לאחד משלנים, שאז השיב "לא יודע היה עבדאללה עליכם ומרואן, אבל קניתם מרואן" [פ/39, 20-15]. אני סבור שיש בכך סטייה מגרסתו. אני ער גם לכך שהעד לא הציג את מסמכיו רכישת הדירה. הוא טען שאליה נלקחו בידי המשטרה וביטוח לאומי (פ/40). לא די בכך לסתור את הרושם האמין שעלה מעדותו, או להראות כי ייחס למרואן בצדק מכירת דירה לו. בשל כל אלה, אני מקבל את עדותו.

31. גם **מחמוד עוקא** העיד על רכישת דירה מרואן, ב-2004 לערך. הוא תיאר כיצד הופנה למרואן ויסכם עמו, בעל פה ובהמשך בכתב, על רכישת הדירה תמורת 30,000 דינר. העד הוסיף כי העסקה נערכה אצל עוז'ד קאסם ברוח' זהאהה בירושלים, וכי שילם מקדמה של 10-15 אלף ₪ והיתרה שולמה בתשלומים חודשיים בזמן, של 300 דינר בחודש. העד מסר שלא קיבל קבלה, וכי עמד בתשלומים (פ/43-46).

גם עדות זו הותירה רושם אמין. הדבר הומחש בהערה של הנאים 2 תוך כדי תיאורי העד: הוא טען כי הדירה הייתה בנוייה (כלומר: לא במצב של שלד), והעד השיב "נכון גרת שם". בהמשך מסר העד כי יידע שמרואן התגורר בדירה, וכי אינו יודע אם אחרים רכשו ממנו דירות. כל אלה ממחישים כי העד לא ביקש להפליל את מרואן. העד גם מסר שאינו יודע מי הקובל שבסנה את הדירה, אישר שאינו משלם עבור מים ולא דיווח על העסקה לרשות המיסים, וכי אין בבית נזילות או סדקים (פ/46-45). כל אלה גיבשו רושם של עדותאמת. בנוסף, גם לגבי עד זה אישר מרואן בעדותו את המכירה לו.

32. תמייה מסויימת לראיות נגד מרואן, גם שימושה מועט-יחסית והיא אף מתווספת לראיות שפורטו לעיל, מציה בעדותו של עו"ד נביל ג'ית. הלה מסר, כאמור, כי טיפול בעירכת יפו"י כוח למכירת דירות עבור עבדאללה, והזיכר גם כי מרואן הגיע אליו. כשהתבקש לאשר כי לא טיפול במכירת דירות בידי מרואן נמנע מעשות כן, ומסר שמרואן חתום על מסמכים בפנוי בזמןים שונים אך אין זכר על מה (פ/141). עם זאת, עו"ד ג'ית לא מסר פוזיטיבית שטייפל במכירות עבור מרואן.

33. עד נוספ, **אחמד אבו סאקר אבו**, שהודיעו ת/22 הוגש בהסכם (פ/120), סiffer Ci ב-2003 רכש דירה מעבדאללה תמורת סכום של 16,500 דינר ושילם כמחצית הסכום מראש, אך טרם הכניסה לדירה ביטל את הרכישה, קיבל מעבדאללה את כספו חזרה וב-2004 חתום על הסכם לשכירות אותה דירה מול מרואן, לו הוא משלם כ-200 דינר בחודש. ההודעה נגבהה ביום 16.6.13, כך שמדובר בסכום שכירות כולל משנת 2004 של כ-2000 22,800 דינר ששולם למרואן.

עסקת המכון עם עבדאללה לא בוררה די הצורך ולא נהירה ממשמעות "ביטולה" טרם הכניסה לדירה והאם השתכללה קודם לכן מבחינת חובת הדיווח לרשות המסים. יש לזכור שהעד אינו משפטן, ולא ביאר מהות הביטול ובאייה שלב הגיע. על רקע זה, אני סבור שנייתן לבסס אישום כלפי עבדאללה על יסוד עדות העד לגבי מכון דירה.

לבדיל, דבריו אודות עסקת שכירות עם מרואן מוצקים וכוללים תשלוםמים בפועל לאורך שנים, ומשכך מבסיסים אחריות של מרואן לעבירות המסים שבוצעו בקשר לעסקה זו.

יש לציין כי העד טען תחילת שעבדאללה ומראן הם שותפים, "אבל מ-2004 הם נפרדו" (ש' 82). היה שזהו מועד העסקה שביצעו עם מרואן, והוא הוסיף והיעד כי הסכם השכירות נחתם מחדש מול מרואן מדי שנה, אין סבור שבוססה מעלה לספק שותפותו של עבדאללה בעבירה הנוגעת לעד זה.

34. גם הודעתו של **יוסף אליטאנו** הוגש בהסכם (ת/28, פ/120). הוא סiffer Ci רכש דירה מרואן במצב של שלד, תמורת 15,000 דינר מהם כ-75,000 לך, כי שילם מראשה של 5,000 דינר למרואן, ואת יתרה פרע בתשלומים חדושים של אלפיים לך במשך זמן. אציין כי העד מסר גם על עסקה קודמת של שכירות דירה עבור הוינו, אך דבריו בנושא לא הציבו בבירור על זהות האדם מולו ביצע את העסקה מבין שני הנאים והוא סבור שדי בהם לביסוס אישום בפלילים (ש' 23-25). עוד אזכיר שהעד סiffer Ci עבד עבור מרואן בפועל בבניית הבניין, הציגו כ"בעלי של הקרקע", וסביר כי היה מרואן שותף של עבדאללה אף בשלב מסוים נפרד דרכיהם. העד לא קשור את עבדאללה לעסקת רכישת הדירה על ידו.

ביסכומיו, התנגד מרואן לכך שהמציגים ת/19-ת/33א - הודיעות של עדים שביצעו עסקאות - ישתמשו כראיה נגדו, בטענה שלא הסכים לכך (פיסקה 50). רוב המוצגים הללו אינם משמשים בהכרעת דין זו כראיה נגד מרואן, משומם שהם נוגעים לעסקאות שערכ עבדאללה או לעדים שדבריהם אינם מבסיסים אחראיות למי מהנאשמים, כמפורט לעיל. עם זאת, לא יכול לקבל את טענותו של מרואן בנוגע להודעתו של מר אליטאנו, ת/28. עורך הדין מסרו בישיבת בית המשפט על הסכמה להגשת המוצגים הנזכרים לעיל. הציגה בפיסקה 50 ליסכומי מרואן מתוך פ/119 היא חלקית, ו尤ון בפרוטוקול כולל מעלה כי גובשה שם הסכמה להגשת המוצגים וכן שישמשו בקשר לנאים בהם הם עוסקים. ת/28 עוסק במרואן, ואין אלא להבין כי ההגנה הסכימה להגישו מתוך ה התביעה שישמש נגדו. בנוסף, בנוספ, בפ/119 ש' 18 שמר מרואן על הזכות להסתיג מ מוצר ספציפי מתוך המוצגים הקיימים לעיל, בהודעה שתוגש בתוך 10 ימים, אך הודיעה צהו לא הוגש. טיב לעמודת ההגנה ניבט גם מהבנתה הטעינה כי היא אינה צריכה לצורך את העדים הרלבנטיים. בנסיבות אלה, יש לדוחות את טענותו של מרואן.

35. לsicום חלק זה, ראיות התביעה מעידות על עסקאות מכור שביצע מרואן עם הלקוחות הבאים: ג'ומעה ביאע, דרוויש פרוק, מחמוד עוקא ויסוף אליטאיו - ובسر הכל ארבע דירות. עסקת שכירות הוכחה עם העד אחמד אבו סאכרבו.

פסקאות נוספות

36. לגבי קבוצה של ששית של עדים-רוכשים, לא בוסס קשר של מי מהנאשמים לעסקאות עמם. כך **על מהלוס**, שמסר שרכש דירה באותו בניין מאדם בשם אל נתשה (פ/81-80). כך **עימאד מסאלמה** שמספר כי רכש מאדם בשם תאופיק שווקי, שרכש מאדם בשם מונהנד (פ/123). אמרות אלה של העדים אודות זהות המוכרים לא נסתרו בידי המשימה, ועל כן אין מקום להרשעת הנאשמים בעבורות ביחס לעסקאות אלה. אני עיר לכך שהעד מסאלמה מסר בחקירה המשטרתית כי לא בדק שיש אישורים לבניין בו מצויה הדירה משום שעבד אליה אמר לו "שהכל בסדר ויש לי את כל האישורים אבל אני לא ראיתי כי האמנתי לו" (פ/123 ש' 10-8). אלא שאמירה זו אינה קושרת את עבדאללה לעריכת העסקאות או לקבלת תמורה, ואין בה להפלילו בעבורות מס.

עוד הוצגו הודעות של עדים שמספרו על עסקאות בדירות (ובאחד המקרים - בחנות) אך לא מול מי מהנאשמים: נזהא אבו נגמה (ת/19), גאנדי מחאמרה (ת/21), מוחמד מוחמד (ת/24), עמר עבדין (ת/25), ומהדי מב羅קה (ת/33).

בקבוצה זו אפשר גם את הودעתו של אימן דראוי, ת/27 שהוגשה בהסכמה. הלה מסר שבאיו רכש דירה כ-10 שנים קודם לכן "או מרואן אבו סעדי משיח עבדאללה עליكم אני צריך לראות במסמכים תבקשו מבאי שלי נראה לי שהיא חוזה" (ש' 8). גם המשך ההודעה נשא אופי דומה. לא ניתן לבסס הרשעה בפליליים על אמרה מעין זו, שאינה מצבעה בבירור על זהות המוכר מבין שני הלקוחות, ולא בואר האם מבוססת על ידע מכל ראיון או על מידע שהעד למד מבאיו.

פרשת ההגנה

עבדאללה

37. הודיעתו של עבדאללה הוגש בהסכמה בפתח ישיבת הוחכות מיום 16.1.04 (ת/4א) אינה מכילה מידע לרשותי למחלוקת מושא הליך זה, למעט אישור של עבדאללה שיש לו קרקע במחנה הפליטים שועפט (ש' 55). גם כך הודיע מיום 29.3.12 (ת/5), למעט אישורו שם כי הוא משכיר דירות לאנשים אחרים (ש' 57-60).

בהודעה מיום 1.7.13 (ת/6) סיפר עבדאללה כי בפרויקט חמישים דירות (ש' 447), וברשותו 12 דירות אותן הוא משכיר וכי מקבל בין 12 ל-13 אלף ל"י בחודש. עבדאללה טען שהקרקע נרכשה בידי מרואן ואילו הוא השקייע בפרויקט והביא חומרה בנין ועל כן קיבל 12 או 13 דירות" כתמורה להשקעתו. עבדאללה הבהיר שמרואן הוא "איש קש" שלו ועמד על כך שהשנים חלקו בהוצאה הפרויקט לפועל (עמ' 14-15). יתר הדירות, כך טען, שייכות למרואן שמכר אותן. מרואן גם רכש גנרטור לאספקת חשמל לדירות. עבדאללה תיאר כי נהג למכור את הדירות שקיבל לצורך גiros כספים לשקעה בפרויקט "כך גלגלתי את הכסף" וכי כל הרוכשים ידעו שמדובר בדירות ללא היתר בניה. עבור הדירה הכי גדולה הרוויח בין 5,000-10,000 ל"י. כששאל כמה דירות מכיר במבנה, השיב שמכיר דירה אחת לנעם בלבד ועוד 5 דירות ל"י אבו יוסוף אלרגבי אני לא יודע שמו הפרט... זה היה

לפני 13 שנה" (ש' 44-43). עבדאללה טען שככל הדירות נמכרו במצב של שלד, וכי נהג לקבל מהרוכש תשלום ראשוני של כ-20,000 ל"נ במזומנים, והיתר בתשלומיים של 1,000 ל"נ בשיקום או בשטר חוב. את השיקום העביר לספקים כדי לרכוש חומר בניין, ולא הפקידם בבנק. דירות אחרות השכיר, כשהן במצב מוכן למגורים, תמורה 800 ל"נ לחודש (ש' 64-67). בהמשך הציג סכום שנע בין 800 ל-1000 ל"נ בחודש, וטען שהוא משכיר 6 דירות (ש' 147). במסגרת זו הזכיר את מר אלרג'יבי (ה גם שהלה רכש ולא שכר), ושוכרות בשם "אומ אשרף" וכן אנעם אלחdad (שגם לגבייה טען קודם לכן שדבר במכר ולא בשכירות). עבדאללה הוסיף ומסר כי ערך הסכמים רק עם חלק מהרוכשים ("במידה ואני היתי מכיר את האדם שמכר לו שהוא מכובד לא הייתה עשו אותה חוזה, במידה ואני לא מכיר את הקונה היה עשו חוזה אצל עורך דין" - ש' 72-73). עוד מסר שלא הנפיק או נתן קבלות בגין התשלומיים שקיבל, ולא ערך רישום של התשלומיים (ש' 255-257, ש' 322-330).

בהמשך הודעתו חזר עבדאללה ותיאר את הפעולות הנדרונה, והפעם טען כי בשנת 2004 מכר 7 דירות (ולא שכי שטען קודם לכן), שחלקן נמכר במצב של שלד בסכומים שבין 12,500-14,000 דינר, וחילקו במצב מוכן למגורים בסכומים שבין 23,000-30,000 דינר. שש דירות השכיר בסכומים שבין 800-1,200 ל"נ. כשהתבקש לפרט, מסר כי מכר לאנעם אלחdad (בהמשך הבahir כי מדובר באנעם נסרווי - ש' 672) ב-2012 דירה ב-22,000 דינר שהם כ-110,000 ל"נ (אר מתוכם קיז-10,000 דינר בין שיפוץ הדירה כך שמחירה היה 12,000 דינר), בתשלומיים של 1,500 ל"נ לחודש. התשלומיים נמסרו בשיקום חדשניים שבוכלים השתמשו לרכישה מספקים; לבادر סכافي מכר ב-2005 דירה תמורת סכום של 13,000 דינר או 14,000 דינר שרובו שולם; לבאו בדואן ג'אבר (בהמשך שיער שמדובר בסלאח ג'אבר - ש' 440) מכר שתי דירות ב-2011 בסכום כולל של 55,000 דינר, מתוכם שולם עד למועד ההודעה 80,000 ל"נ (עמ' 9-7); ל"אום אשרף ابو שרה" (צ"ל: ابو סארה) מכר כש שנים טרם הודעתו (כלומר סביב 2007) דירה ב-24,000 דינר, ללא הסכם בכתב. תמורת הדירה שולמה במקדמה של 3,000 דינר והיתרה בתשלומי מזומנים של 1,000 או 1,500 ל"נ בחודש "והיא עדין חייבת לי תשלום"; 5 דירות מכר ארבע שנים טרם הודעתו, כלומר ב-2009, למאר אלרג'יבי (שכונה בהודעה לעיתונים "אבו יוסף" ולעיתים "אבו-אנדר") תמורת 60,000 דינר בסך הכל. לא נערכ הסכם בכתב, והתמורה שולמה במקדמה של 8,000 דינר והיתרה בתשלומי חדשניים שבין 1,000-4,000 ל"נ שנכנן למועד מסירת ההודעה נותר "חוב קטן". עבדאללה סיפר גם כי ניתן להתגורר ללא תשלום באחת הדירות, מאז 2011.

בשלב זה נשאל עבדאללה האם נcone שמכר את כל 13 הדירות שקיבל, והשיב בחיוב (ש' 341). אציין עם זאת שההמשך תוקנה השאלה והוצע לעבדאללה לשמור 11 דירות והוא אישר זאת (ש' 495-493) - מספר זה של דירות קרוב יותר לפירוט שמסר עבדאללה בשלב קודם של ההודעה, כמפורט לעיל. עוד טען עבדאללה שאינו משכיר דירות אלא מוכן תמורת מקדמה ותשלומיים חדשניים, אך אם הקונה לא עומד בתשלומיים "אני יכול להחזיר את הדירה והוא יהיה כשוכר" (ש' 344-343). בהמשך מסר שהקונה יכול להתרת וatz המסמך שעשינו קורעים אותו ובמידה ישב תקופה, זה מחושב כשכרות והוא משלם עליה" (ש' 689).

עבדאללה מסר שהתרנס בדרך זו כעשר שנים, וכי לא דיון על הכנסתו למס הכנסתה (ש' 99) או על העסקאות שערכ לרשותו המס (ש' 157-167). ציין שהסביר תחילתו "לא כולם, תראה לי ואני אגיד לך" אך לא טען לעסקה לגבייה דיווח והוסיף "אצלנו לא מדווחים למס". בהמשך אישר שלא דיווח (ש' 352). הוא עמד על כך שאין לו שותפים לדירות שמכר או השכיר (ש' 145), ומספר כי מרואן עזב את הבניין לאחר שמכר את הדירות שלו, וזאת כמנהנה שנים טרם מסירת ההודעה (כלומר סביב 2005).

בפני עבדאללה הוצגו מספר עסקאות מכור נוספת ונוספות, והוא הכחיש קשר אליהן. בכלל זה הכחיש שמכר דירה

לאחמד כאמל זהאהה (ש' 640). כשהוցנו בפניו מסמכי המכרכ השיב שאינו זוכר "את זה" (ש' 644). עסקת המכרכ אחרת אושרה על ידו, לאחר שהוցנו בפניו מסמכי המכרכ לנימר מוחמד סאלח, וטור שפירט את גובה התשלום ואת אופן התשלומים "שלם לי הכל" (ש' 654-652). במסגרת זו אישר כי היו ברשותו 15 דירות, ולא 13 כפי טען קודם לכך (ש' 658). לגבי האלה מרר טען תחילת שמראן מכרכ לה, אך כשהוցנו לו שחומר החקירה מראה שהוא מכרכ השיב שהוא צריך לבדוק זאת "אם אני חתום אז יכול להיות, זה היה מזמן, אני לא זוכר" (ש' 678). תשובה דומה הציג בוגר למועד קייניה (ש' 694).

38. בהודעה מיום 3.7.13 (ת/7) טען עבדאללה כי בבעניין 65 דירות, כשלו בין 15-13 דירות והיתר של מרואן, ושתיים מדירותיו לא נמכרו ומשמשות אותו ואת אחיו. בפתח החקירה אישר עבדאללה מכרכ של 13 דירות בסכום כולל של 203,000 דינר בהתאם לפירוט בהודעה הקודמת, לרבות את המכרכ לאחמד זהאהה הגם טען שיתכן שהלה ביטל את העסקה (ש' 43) ושלא כל הקונים סיימו לשלם את התמורה (ש' 49-53). עוד חזר ואישר שלא דיווח על העסקאות למס הכנסה ולמוסוי מקרקעין וטען שכך פעל משום שדבר במחנה פליטים, ולמרות שאינו תושב ישראל ומהנה "נחשב בשטח ישראל" (ש' 58-64). עבדאללה חזר על טענות דומות בהודעה ת/9 מיום 4.7.13 בה טען כי הוא כפוף ל"חוק האו"ם" ולא לחוק הישראלי.

בשלב זה של החקירה ת/7 הוציאו בפניו עבדאללה מסמכי עסקאות (ת/18) והוא אישרן. חילקו עסקאות חדשות אך לא כלן: כך אישר שמכרכ דירה לצלאח מרר ביום 8.6.06 תמורת 12,000 דינר שולמו במלואם, אך מסר שהאללה מרר ריעיתו נרשמה כמיופת כח של הקונה. אצין שלא שוכנעתי בדבר בעסקה נוספת על עסקת המכרכ שנדונה לעיל לגבי מרר. עבדאללה אישר גם מכרכ לריאד ולאסחאק נתשה תמורת 12,000 דינר; לסלאמה קווואסמה תמורת אותו סכום מתוכו שולמו 2,000 דינר "יכול להיות שהוא יחזיר את הדירה"; לרמי וסמי סלהב 2 דירות בסכום של 12,000 דינר כל אחת, מתוכו שולמו 3,000 דינר לדירה; לטארק אלמוגרבוי באותו סכום מתוכו שולמו 2,000 דינר; לפתחיה מגרבוי באותו סכום, מתוכו שולם כ-8,000 דינר; לטהה זכרייא לגבי טען שהחזיר מיד את הדירה, לא שילם דבר ולא גור בדירה; ולפדר עג'לווי לגבי טען כי מדובר באדם שאחראי על אישא לוקה בשכלה ועל כן לא גבה ממנו תשלום תמורת הדירה. כשנשאל לגבי מוחמד מוחמד והוציא בפניו מסמך, אישר את חתימתו אך טען שאינו זוכר את המכרכ לאדם זה - ואזכיר כי מוחמד מוחמד לא טען שרכש מעבדאללה (עמ' 12-4).

עבדאללה נשאל בחקירה זו מדוע שמו מופיע בהסכםים רבים, מעבר ל-15 הדירות שטען שברשותו, והתקשה להשיב. הוא טען שיש דירות שנמכרו והוחזרו אליו" וכי מצוות הדת מחייבת את הקונה המבקש להחזיר דירה, להחזיר אותה לידי עבדאללה שכן "מרואן רחוק ולפי הדת צריך להחזיר למי שהכי קרוב פיזית". עם זאת אישר שככל הדירות שמכרכ שייכות לו ולא למראן וכי הוא שקיבל את הכספי בגין (ש' 354-373). כשהתבקש להסביר את הפער בין גרסתו הראשונית לפיה קיבל 12-13 דירות, ובין מכירת כמות גדולה יותר של דירות על ידו כעולה מגרסת-הmarsh, טען שרכש דירות מאנשים שהחזירו אותן למראן ומספר כי מכרכ כ-23 דירות ו"הוא עוד דירות שנמכרו וボטלו". בהמשך טען שרך עברו 13 דירות קיבל את כל התמורה (ש' 389-379, ש' 501-496).

אל, עם התקדמות חקירתו הוציאו בפניו עבדאללה מסמכי מכירות נוספות נוספים מתוך ת/18 והוא אישר את העסקאות שעריך: במסגרת זו אישר מכירת דירה לכאמל דקיק, שلطענתו שילם כ-2,000 דינר והחזיר את הדירה לאחר 3-4 שנים שאז מכרכ שהזכיר בהודעה הקודמת ל"אום אשף ابو שרה"; מכירה לעבד אלראזק מסווודה כי מדובר באותה מכירה שהזכיר בהודעה הקודמת ל"אום אשף ابو שרה"; מכירה לעבד אלראזק מסווודה שلطענתו ביטל את העסקה באותו יום ולא שילם דבר; ומכירה לפאטמה רדוואן בשנת 2003 בסכום שלא זכר (עמ' 16-14).

39. בהודעה מיום 4.7.13 (ת/8) חזר עבדאללה אישר את המכירות לאסחאק נתשה ולנادر רג'בי (כחול) מהמש הדירות שנמכרו לאביו יוסף (רג'בי), והוסיף אישר מכירה נוספת נספחת לאחמד דקאק בסכום של 15,000 דינר (ש' 37-49), וראו יפי הכוח והסכום מכיר ת/18 מסמך 17), מכירה לגבר שהרязד שלטענתו החזירה את הדירה, לא גרה בה ולא שילמה דבר (ש' 88-90), מכירה לויאל אלשיך שהוא הקבלן שבנה את שלד הבניין "וקיבל קצת כסף וגם דירה אחת במבנה לעובודה שלו" בשווי של 12,000 דינר (ש' 144-146, וראו יפי הכוח ת/18 מסמך 15). עבדאללה אישר גם מכירה לדוד חמודה תמורת 12,000 דינר ששולמו (ש' 167), ומכירות לג'מאל מטריה (ראו ת/18 מסמך 13) שלטענתו "קנה והחזיר" שאז הדירה נמכרה למր רג'בי, לחוסאם שווקי תמורת 12,000 דינר ולסמיר סכאפי שלטענתו הוא באדר סכאפי שנזכר קודם לכן והדירה נמכרה לו באותו סכום. הוא לא זכר מכירות נוספות שהוצעו בפנים, לעמידה פרור, לשאלת מירבת ולג'AMIL ابو מחimid (עמ' 9-7). בשלב זה נשאל כמה דירות מכיר בסך הכל, והתקשה לספק תשובה (ש' 269). הוא מסר שהרווח מעסקים אלה בין 13-14 אלף ל' בחודש מישנת 2004 ועד 2013 (ש' 274-277).

40. עדות של עבדאללה בבית המשפט נשאה אופי דומה במספר מובנים, ובכלל זה חזר על הטענות לפיהן כתושב מחנה הפליטים הוא אכן חי בתשלום מס, הגם שאישר שיש לו תעוזת זהות כחולה, וכי רعيיתו משפטת דמי ביטוח לאומי ומקבלת ממוסד זה קצבה (פ/199). עוד טען שמדובר הוא שרכש את הקרקע עליה נבנו הדירות ואינו "איש קש" (פ/196), כי לא התערב בעסקאות של מרואן, לא קיבל כספים מהמכירות של מרואן והאחרון לא קיבל כספים מהמכירות של עבדאללה (פ/199).

עם זאת, במספר היבטים ניסה עבדאללה לצמצם את היקף העבירות, באופן שלא הוtier רשם אמין. הוא צור לטענה שאפיינה את פתיחת חקירותו, לפיה מכיר 13 דירות בלבד אותן קיבל במסגרת הקמת הפרויקט, טען שחלק מהרוכשים ביטל את העסקה וכמספר הוחזר להם (פ/183-184), וטען כי רוב הדירות נמסרו לאלו או למראן אלא לסרי עבדל נבי שהיה הקובלן בפרויקט (פ/185-186).

הטענה בדבר מעורבות של عبدال נבי שקיבל את רוב הדירות היא טענה חדשה שלא עלה בחקירהו או בתשובתו של عبدالלה לאישום. היא לא הותירה רושם אמין. היא סותרת את המציג בחקירהו של عبدالלה לפיו רק הוא ומרואן מכרו דירות בפרויקט (למשל ת/6 ש' 684). היא לא נתמכה בראיות כלשהן, כגון זימון עדות של عبدال נבי, שכונטען קיבל את רוב הדירות, או זימון של מאן-זהוא שרכש דירה מעבדל נבי. היא סותרת גם את שורת "יפוי" הכוח שהיעידו על ריבוי עסקאות של عبدالלה בדיירות בפרויקט (ראו למשל ת/18). בשל כל אלה, דינה להידוחת.

41. עוד הבהיר عبدالלה כי בפרויקט היו למעלה מ-60 דירות, הגם שכך מסר בחקירה. הוא כי מדובר במספר נמוך יותר, כי לו ולמרואן היו 19 דירות יחד (מתוכן למרואן 4 דירות - פ/195) וכי חלק מהדירות הוחזר ונמכר מספר פעמים.

עובד אלה התייחס לעסקאות עם הקונים הספציפיים כדלקמן: הוא אישר את העסקאות עם נادر, חמדה, מוחמד ויסוף רג'יב (וטען שמדובר ב-4 עסקאות ולא 5 כבחקירתו. מבוא לעיל, אני מקבל זאת). עוד אישר עסקה עם סלאמה קואסמה, טען שמוחמד אזהימאן וחוסאם שווקרי רכשו ממנו אר' לא בסכום בו נקבעו העדים אלא ב-50,000-60,000 ל' לאזהימאן ו-60-70,000 ל' לשוווקרי (פ/188-187), וכי טארק אל מוגרבி רכש דירה אר' חדל לשלם מאז פתיחת החקירה (שם). עוד אישר את המכירה لأنעם נסרווי, וטען שבוצעה דרך אחיניה בסכום של 85,000 ל' ולא בסכום בו נקבעה העודה (פ/188-189). בדומה טען לסכומים פחותים בנסיבות למוראד קיאנייה, לנימר סאלח ולאשכחך נתשה (פ/191-190), אך אישר את הסכום לו טען יוסוף קרסלי הגם שטען

שהאחרון אינו עומד בתשלומים החודשיים במלואם. עוד אישר את המכירה לרמי וסמי סלהב תוך שטען שביהם רכש 4 דירות והחזיר שתיים מתוכן, והציג טענות לגבי סכום המכירה (שם). טענות דומות הציג בנוגע למכירה לבادر סכافي. עבדאללה אישר גם מכירת שתי דירות לאבו בדואן ג'יאבר וטען שהלה נפטר והחזיר את הדירות, ומכירה למוחמד אבו סראה תוך שטיפר שלאחר פטירתו של הרוכש חדל לבקש כספים מהאלמנה (פ/192).

עוד אישר מכירה לטארק ופטיחה מוגרבי, וחזר על הטענה כי לפאול עג'לוני ניתנה דירה במתנה. עבדאללה הזכיר עסקאות עם אחמד אבו סAKER (כל הנראה מדובר באבו סאקרואבו) ומוחמד אחמד, ולגבי כמאל דקדק טען שהלה ביטל את העסקה. לגבי אחמד דקדק טען שהלה קנה דירה והחזיר לאחיה לאחר מסך שלושה דירות הגם שיתכן שואל אלישיך קיבל דירה תמורת בניית הבניין (פ/194-192), וכן אישר שדاؤד חמודה רכש 3 דירות הגם שבמסכום נמור מהסכום לו טען העד. כך גם לגבי חוסאם שווקי (שם). עבדאללה הוסיף וטען שדאו אבו נג'ימה משלם לו שכירות של כ-1,000 ש"ח לחודש, וכי הוא מסיע לנעמה אבו סארה שבולה נפטר. מוחמד שאער שילם לו 1,500 ש"ח לחודש משנת 2013 עד לمعצרו (פ/194).

לצד הטענות את סכומי המכירה בהם נקבעו העדים, אישר עבדאללה כי לא ניתן רישום של סכומי המכירה, וטען שהוא זכר את הסכומים (פ/189-188). עוד לא ידע להסביר מדוע יטענו הרוכשים לסכומים "מנופחים", וטען שאין לו סכום עם איש (פ/191 ש' 3-5). כשנשאל אם ביצע 35 עסקאות מכיר השיב שייתכן, והתקשה להסביר כיצד עשה זאת עם 13 דירות. לעניין זה טען שוב כי רוכשים החזירו דירות והוא מכין שוב (פ/191-192).

סיכום בגין - עבדאללה

42. עבדאללה אישר, אפוא, בעדותו רבות מן העסקאות מושא האישום. אלה הוכיחו גם בעדויות עדי הتبיעה שנמצאות אמינות כפי שפורט לעיל, במסמכים שנמצאו לגבי חלק גדול מהעסקאות, ובדבריו של עבדאללה בחקירה לנוכח מסמכים שהוצגו לו.

ב生意ים שיפורטו בהמשך, אני סבור שיש לקבל את העסקאות השונות שעבדאללה אישר את ערכיתן, וזאת גם אם לגבי חלקן לא הופיעו הרוכשים או השוכרים כדמים מטעם הتبיעה. זאת, בהינתן שמדובר באמירות כנגד האינטרס של עבדאללה, שעשה מאמץ בחקירותיו ובבית המשפט לצמצם את היקף העסקאות, אך נאלץ לאחר מכן כשהוצגו לו מסמכים בחקירה ובעקבות זאת גם בבית המשפט. זאת, גם בהינתן שהוחך דפוס פעולה של עבדאללה במכירת והשכרת דירות במבנה הנדון, שהעסקאות האמורות מתיחסות אליו.

43. הצלבת העסקאות אותן אישר עבדאללה עם אלה שעלו מעדיות הتبיעה, מעלה כי עבדאללה ביצע את העסקאות הבאות:

עסקאות למכירת דירה בודדת בוצעו על ידו אל מול הרוכשים יוסף קרסלוי, אנעם נסורי, מרדק קיאניה, בדר סכافي, אחמד סבחח, חוסאם שווקי, טארק אלמוגרבי, פתיחה מוגרבי, מוחמד אזהימאן, פאתנה קוואסמי, מוחמד ערבי, נימר מוחמד סאלח, אחמד כמאל זהאדה, מחמוד אבו סארה, האלה מרר, סלאמה קוואסמה, פדל עג'לוני, כamel Dkak, פאטמה רדואן, אחמד דקדק, מוחמד אבו סראה ו-וואאל אלישיך. לצד זה בוצעו עסקאות מכיר של מספר דירות לקלוח: ארבע דירות למhammad אלרג'יבי; שלוש דירות לדاؤד חמודה; שתי דירות לבני משפחת סלהב; שתי דירות לרייד ואסחאך נתשה; ושתי דירות לאבו בדואן ג'יאבר. בסך הכל מדובר ב-35 עסקאות מכיר. לצד אלה, בוסטו חמיש עסקאות שכירה של דירות. אלה נערכו עם נادر רג'יבי (לגבי שייתכן שמדובר בעסקת מכיר נוספת לארבע העסקאות שביצע אביו אך מהኒמוקים שהוצגו לעיל בסקירת עדותו איןיח

לטבות ההגנה שדווח בהשכלה), שעאר מhammad, פאתנה קוואסמי (לגביו התקופה שבין 2003-2006), דאוד אבו נג'ימה ו נעמה אבו סארה.

44. לגבי מספר עסקאות טعن בעדאללה שבוטלו מיד מבלי תשלום או נמסר דבר. הרוכשים לא העידו לפניהם וה�性ה לא סתרה את הנטען מעלה לספק. בנסיבות אלה אין סבור שהעסקאות ברמת הטענה הדרישה קיום עסקה המחייב דיווח, או קיום הכנסה המחייבת תשלום מס הכנסה. הדברים אמרו בסעיפים עם גابر שהרזהד, ג'מאל מטריה, טהה זכريا ועובד אלראזק מסודה.

בדומה, משעדיינן לא זכר ולא אישר את העסקאות הנטען עם עמידה פרור, סאלח מירבת, וג'מל אבו מחימיד, ורוכשים אלה לא העידו, אין סבור שהעסקאות עם בסיסו ברמה המסתירה להרשעה בפלילים. זאת גם בהתייחס לעסקאות לגביי הוצגו "יפו" כוח (לגביו גב' פרור - ת/18 מסמך 11 ולגביו מר מחימיד - ת/18 מסמך 12).

לבסוף, חלק מסוים מ"יפו" הוכיח שהוצעו במסגרת המוצג ת/18 עסקאות שלא העידו בבית המשפט ולא הוגש הודעות שלהם. בעדאללה לא אישר את העסקאות עם הודיעתו ובعدותם. لكن, גם לגבי אלה אין יכול לקבוע כי עצם ביצוע העסקה עם בסיסו ברמה הנדרשת בפלילים.

45. שונים פנים הדברים בעסקאות שבוצעו, אך לטענת בעדאללה, תוך קבלת חלק מהתמורה ומסירת הדירה ללקוח, ובחילופי תקופה לפי הטענה הרושץ החזר את הדירה משום שלא עמד בתשלומים או מטעמי. אך למשל טענת בעדאללה בחקירותו בנוגע לעסקה עם كامل דקיק, ובעדותו בנוגע לעסקה עם אחמד דקאק. בעדאללה העלה טענה זו גם באופן כללי, כדי להסביר את ריבוי העסקאות.

עם ביצוע העסקאות והעדר דיווח ותשלום מס בגין ובгинן התשלומים שהתקבלו כתוצאה מהן (דבר שאין במחלוקת) שוכלו העברות שייחסו לעדאללה ביחס לכל אחת מהעסקאות. لكن, הגם שייתכןו השלכות מיסוי לביטול העסקה בחילופי תקופה, אין בכך לפטור מן העברות שבוצעו. בכלל זה ניתן כי בעדאללה לא דיווח ושילם מס בגין תמורה חלקית שקיבל לטענותו טרם ביטול העסקאות.

בדומה, בין אם בעדאללה ביצע את העסקאות שנמננו לעיל בדירות שונות, ובין אם דובר במכרז-חדש של דירות שמכר בעבר, הרי שמדובר בהכנסה, החיבור לדיווח ותשלום מס.

לבסוף, גם עסקה של מכיר דירה נגד שווה-כספי היא בגדר עסקה ובגדרי הכנסה. תוך עניינו של ואאל אלשר שלטענת בעדאללה קיבל דירה כתחליף לתשלום בשל בניית הפרויקט על-ידי. משכך, גם לגבי עסקה זו בוצעה עבריה.

לכן, אין בטענות מושא פיסקה זו לסייע לעדאללה או לפטרו מאחריות בפלילים.

46. גם את טענותו של בעדאללה בנוגע לסכומי העסקאות לא אוכל לקבל.

ראשית ועיקר, אין רלבנטיות לקביעת האחריות הפלילית. כפי שנראה בהמשך, פרט שיעסוק בעברות שייחסו לנאים, עבירות אלה אין מחייבת הוכחה של סכום מדויק מתשלומו התחמקו הנאים.

שנייה, קשה ליחס משקל רב לטענותו של בעדאללה. הוא עצמו אישר שלא ערך רישום, וניסיונו להיסמן על זכרונו אינו משכנע. זאת משביר עשרות עסקאות לאור שנים, ומשיזיכו זה בגד בו לגבי עצמו קיום חלק מהעסקאות הגם שהוצעו הוכחות לקיומן. ממילא שלא ניתן להסתמך על זיכרון זה כבסיס מהימן להוכחת סכום המדיוק של העסקאות. בנוסף, את עדותו של בעדאללה איפינה מגמת צימצום, בניסוון בולט למזרע את אחריותו. זו מוסיפה ומקשה לקבל את הסכומים בהם נקבע.

מנגד, העדים שרכשו את הדירות ביצעו עסקה בודדת או עסקאות ספורות, להבדיל מעבדאללה. המדבר באנשים פרטיים שמיימו רכישת דירות ושילמו בעדן. על כן, סביר יותר שההסכם הנכונים נטמעו בזכורונם. עדים אלה הותירו רושם אמיתי, ואין להם אינטראס להגדיל את הסכם בכך. لكن, יש להעידך את דבריהם בנושא הסכומים ששוכמו ושולמו, על פני אלה של עבדאללה. לגבי עסקאות שהרוכשים בהן לא העידו, בהעדך ראיות אחרות ניתן לקבל את הסכומים בהם נקבע עבדאללה כאשר אישר את העסקאות עמו. לעניין זה תועדפנה חקירותו, שנערכו בשנת 2013 וככלו פירוט רב לגבי כל עסקה, על עדותם המאוחרת בה הציג גם נתיה לחזור ולנקוב באותו סכם לגבי כל אחת מהעסקאות. עם זאת, מהטעם שהוצג לעיל החישוב המדוקדק אינו נדרש לצרכי הכרעת הדיין.

47. לבסוף, טענת עבדאללה להעברת דירה במתנה לפדרל עג'לוני אינה מהווה הנמקה הולמת להעדרה של עבירה. גם העברת זכויות לדירה ללא תשלום היא "מכירה" לפי חוק מסויי מקרקעין (סעיף 1 לחוק). לא נתען או בוסס כי עג'לוני הוא קרוב משפחה, שמכירה לו עשויה בתנאים מסוימים להניב פטור (סעיף 62 לחוק), ולא הוותק פטור אחר (ראו הפרק השישי לחוק).

מרואן

48. הودעה ראשונה של מרואן שהוצאה בידי התביעה, ת/10, היא חקירה מיום 10.8.10 בגין עבירות זויף ושימוש בשיקים. הגם שמרואן מסר בה שהוא בונה דירות וצין עלויות עסקה של מכירה, הרי שטען שמדובר בבניין בכפר עיסויה, אך אין מדובר באמירות רלבנטיות להליך זה.

גם חלק ניכר מהודעה נוספת נסافت מיום 27.6.13, ת/11, עסק בבנייה של מרואן (שהציג עצמו כקבלן) בעיסויה. בשלב מסוים החל להתייחס לפרויקט מושא הליך זה. גרטסו בחקירה זו ובחקירות-ההמשר, אך בנסיבות, הייתה כי שימש כ"איש קש" עבור עבדאללה ונמלץ על ידו, עד לשלב בו הסתיים שיתוף הפעולה ביניהם.

בהודעה האמורה טען בפני החוקר כי-ב-2001 הציע לו עבדאללה לעבוד עמו, לרשום על שמו קרקע אותה ירכוש עבדאללה מחבריו ג'וואד מזערו שרכש אותה מאדם יהודי. על הקרקע יבנה עבדאללה בנינים, ובתמורה קיבל מרואן 4-3 דירות. עבדאללה טען בפני מרואן שהוא חשש שהקרקע תירשם על שמו "כי יעשו לו בעיות" - ומרואן טען בפני החוקר שכיוון הוא מבין שהדבר נועד להטייל אחריות על מרואן לעבירות לפי דיני התכנון והבנייה או דיני המס. לאחר בדיקה מול עורך הדין שעריך את מסמכי רכישת הקרקע בידי מזערו, הסכים מרואן להצעה, ניגש עם עבדאללה לנוטריון וחתם על מסמכים לפיהם מזערו העביר לבעלותו את הקרקע. הוא הבahir כי לא שילם עבור הקרקע למזערו. לאחר שנסאל האם סוכם בין עבדאללה שמרואן יהיה מי שמכור את הדירות, השיב בחשוב (ש' 99). בהמשך סיפר שעבדאללה רכש שטחים נוספים ממזערם-above header="... ושם אני הייתי חותם על חוזה שהוקן מראש בין עבדאללה וואז הוא היה לocket אותו לעוז" id="134-146">... ושם אני הייתי חותם על חוזה שהוקן מראש בין עבדאללה וואז הוא היה לocket אותו לעוזה... ושם אני הייתי חותם על חוזה שהוקן מראש בין לבן הרוכשים ואני הייתי חותם כמווכר" בעוד שעבדאללה קיבל את כל התשלומים (ש' 202-193). עברו כל דירה שנמכרה שילם עבדאללה למראן בין 1,000-2,000 ל"ש ולפעמים לא נתן והוא אומר شيئا' לי דירה או شيئا' (ש' 211). מרואן עמד על כך שלא קיבל כספים מהרוכשים, אף לא כדי להעירים לעבדאללה (ש' 229, ש' 277). עוד סיפר AGAINST שארנו בקשר עם עבדאללה זה מספר שנים (ש' 242), כי עבדאללה הבטיח לו שהוא יdag לתשלומי המיסים לרשות (ש' 262), וכי בשלב מסוים לקחו עבדאללה לחותם עבورو על יפי כוח כדי

שיכול למכור בעצמו דירות (ש' 315-318).

49. בהודעה זו לא טען מרואן, אפוא, כי קיבל בפועל דירות בבניין, והכחיש כי מכיר דירות שלו או קיבל כספים במסגרת מכיר שכזה. בגרסה זו דיבק גם בהודעת-הmarsh מיום 2.7.13, ת/12. הפעם טען כי עבדאללה הבטיח לו שעם גמר הבניין "הם יתנו לי קצת כסף" (ולא דירות, כפי שטען בהודעה הקודמת), וכי בפועל עבדאללה לא שילם לו למרות דרישתו מצדיו בשלב בו נבנו 10 דירות. אז ביקש מרואן שיוציא אותו מהתייה זהה" ויחד הילכו לעו"ד עבדאללה עודה "והוא הוציא אותו" (ש' 18 וש' 36-39). עבדאללה המשיך ובנה 70 דירות נוספות אותן מכיר או השכיר. מרואן הכחיש ששימוש קבלן או מכיר את הדירות, ואישר כי לגבי 15-10 דירות הלך עמן לעו"ד לעורך "פיו כוח אך הכספי שלום לעבדאללה, שנתן למרואן 2,000-1,000 ל"כ לכל דירה. בכלל זה אישר מרואן שהחתם על מסמכים עם יוסף אליטאי, מחמוד עזקה וג'ומעה בייאע, אך טען שמדובר במכירה מטעם עבדאללה שגם קיבל את הכספי (ש' 78) ונשא בכל הוצאות הבניה. בהודעה נוספת מאותו יום, ת/14, הציג מרואן גרסתו זהה והוסיף כי לאחר 15 דירות ביקשו עבדאללה למכור עמו לעו"ד כדי "שאני אמכור לו את האדמה" ולאחר מכן הקשר ביניהם הסתיים. כשהוזגה לו גרסת עבדאללה הכחישה בתוקף וטען שנוצל בידי האחרן.

50. גרסתו של מרואן נותרה בעינה גם בהודעה שנמסרה למחירת היום, ת/13. הוא מסר לחוקרים את המסמכים בהם הועברה לשמו הקרן וכן חלקות נוספות בידי מזערו, והسطح הנזכר לעיל של 350 מ"ר, והציג שדבר בחלוקת השויות לעבדאללה. עוד הציג את מסמכי רכישת הקרן בידי מזערו מdadם יהודי, ומסמכים בהם העביר מרואן "זרה" לעבדאללה את הקרן "שבזמןנו העביר לי נאסר אדין" (350 המטרים). מרואן מסר שהחלוקת שלכאורה רכש מזערו נותרה על שמו, הגם שבפועל "נעשה שם עסקת קומבינציה בין עבדאללה עלי לבין ג'יאוד מזערו שג'יאוד מקבל בעבור הקרן דירה במצב מפתח וכך היה" (ש' 96). עוד טען כי הבניה בוצעה בידי קבלן בשם ואאל (כל הנראה ואאל אלשר), שקיבל מעבדאללה 8 דירות וכן כסף. מרואן תיאר את שלבי הבניה, וטען שהתבצעה בשנים 2002-2003. עוד תיאר כי עבדאללה פירסם מודעה בעיתון לממכר הדירות, ניהל מ"מ עם הרוכשים וקיבל מהם את התמורה. ההסכם הוכנו על-ידי אחוותו של עבדאללה ששם פאטמה והוא ערכת דין בשטחים, ובעל מورد, ואושרו על-ידי הנוטריוון עבדאללה עודה. מרואן טען שהחתם על הסכמים למכיר של 15 דירות, אצלעו"ד חסן אבו סנינה בהתאם להנחיותיו של עבדאללה שלעיתים נכח במעמד החתימה. מרואן חזר וטען שלא קיבל מסכמי התמורה, אלא 1,000 ל"כ בגין כל דירה שנמכרה "זה היה שכרו כקוף אצל עבדאללה" (ש' 177). להודעה צורף בין היתר "פיו כוח בו הציג מרואן שהוא הבעלים של הפרויקט ומכוון לעבדאללה.

51. בבית המשפט לא הצליח מרואן לשמור על גרסתה אחת. להבדיל מטענותיו בחקירה על ניצול בידי עבדאללה, הפעם נמנע מהפהנות חיציו לעברו של עבדאללה והציגו כאדם מכובד, קרובי משפחתו (גיסו), שכן וחבר שמרבה לסייע לחולות ואף למשטרה. עוד "ישר קוו" עם טענות עבדאללה בעדותו, הן בטענה כי הדירות נמכרו בזול וחילק מהרוכשים לא שילמו את תמורהן (פ/207), והן בטענה לפיה הרוכשים נהגו להחזיר את הדירות "כל דירה הוא מוכרים אותה 3 פעמים ל-3 אנשים" (פ/210 ש' 19). להבדיל מדבריו בחקירה, בהם טען לרישום כ"איש קש" על הקרן שהתקבלה מג'יאוד מזערו, הפעם טען שעבדאללה הtaggis לעזרתו לאחר ש"נעקץ" בפרויקט בעיסוייה בו הפסיד את כל כספו, סיפר לו על רכישת הקרן מאדם אחר (מוחמד אבו חדר), והוא היה שוהה עוסק בסולחות ביקש ממרואן לפקח על העובדים באתר תמורה ארבע דירות (פ/206-207). מרואן תיאר כי נכח באתר ושוחח עם רוכשים פוטנציאליים. עוד להבדיל מהקירותו בה טען שלא קיבל דבר למעט סכומים פעוטים לאחר מכירת דירות, הפעם טען מרואן שקיבל את

ארבעה הדירות ומכר אותן לעדי תביעה שהיעדו קודם לכן על רכישה ממנה: ג'ומהה ביאע, דרוייש פרוק, ומחמוד עוקא (שם). לאחר מכירת הדירות העביר את הקרקע לשמו של עבדאללה (כך בנגדו לנטען בהודעתו ת/13), עזב את הפארקט והתרכז בטיפולים רפואיים (פ/207).

בחקירותו הנגדית התקשה מרואן לספק הסבר הולם לפער בין גרסה זו לבין הודיעתו, בהן טען לרישום כ"איש קש" על קרקע שהגעה מג'ואד מזערו. מצוקתו ניכרת בתשובות שלא ממין העניין. כשהגרסתו בחקירה הוצאה לה שיב שהוא נוכנה, ובذ-בבד אמר "חוץ מהאדמה שאני קניתי מהבן אדם שגר בשועפט גם החזרתי את האדמה לשיח". התובע המשיך להציג לו את גרסת "איש הקש", והעד השיב תשובה ריקה לפיה לא. אני לא יזם. אני לא שמתי כספ" והמשיך "זה מה שאמרתי מוקדם שהאדמה של אבו חדר. הוא רכש אותה ורשם אותה על שמו אבל אחרי שהוא בנה על האדמה הזאת אותה" (פ/210-209). מרואן אישר שקיבל 4 דירות מעבדאללה ושימוש כ"אחראי על העובדים" בפרויקט, אז סטה שוב מגרסתו בחקירה כטעון כי בפרויקט נבנו רק 15 דירות ואינו יודע מה התרחש בו לאחר עדיבתו (פ/210 ש' 16). כשהוזג לו שגם בתשובה לאישום הוצאה גרסת "איש הקש", שינה העד טעמו וטען כי עבדאללה רשם את הקרקע על שמו "והחזירתי את זה בחזרה. אחר כך הוא היה מוכר לאנשים" (שם, ש' 26). כשעומת עם מובאות מהודיעתו טען שלא אמר אותן ובכלל זה הבהיר שעבדאללה ביקש להרשם כ"איש קש" מחשש שרשויות המיסים תגבה ממנו כספ', הבהיר שאמר כי 20 דירות נמכרו על שמו וטען "אמרתי 4 דירות", וכשהוזג לו שהחוקר הזכיר לו את ההודעה טען "את המשפט הזה הוא לא הזכיר לי". כשנשאל כיצד טענתו ל-15 דירות מתישבת עם טענה שלו בהקשר אחר בחקירה לקיים של 20 דירות (הוא טען שם כי דירות אלה מקבלות מים מספק בשם אבו עסב), ענה בתשובה נוספת שלא מ민 העניין (פ/210, ש' 20-18). כשעומת עם תיאוריו במשפטה של عشرות דירות בפרויקט, טען שהתקוו לבניינים אחרים שישיכים "לכל מיני אנשים" (שם, ש' 24-23). כשנשאל מיהו האדם הריביעי לו מכר דירה (שכן קודם לכן נקבע בשלושה שמות), השיב "אחמד שהגיע לפה" וטען שגם זכר את שם המשפחה כי "זה היה לפני 20 שנה". כשנשאל על סכומי הרכישה שמסרו הרוכשים, השיב תחילת שם מדייקים (שם, ש' 31), ובהמשך נמלך בדעתו, טען שהרכושים הפריזו משום שבחקירה הובטח להם שהמדינה תשיב להם את הסכומים ששילמו, וכי בפועל שילמו כ-50,000 ל"נ. לגבי מחמוד עוקה אישר שילם 150,000 ל"נ, לדבריו משום שרכש דירה משופצת בה התגורר מרואן קודם לכן (פ/212). מרואן גם הבהיר שקיבל דמי שכירות עבור דירות. הוא הוסיף והבהיר את טענותיו-שלו בחקירה לפיה קיבל מעבדאללה 1,100 ל"נ עבור כל דירה, וכי אמר בחקירה שעבדאללה בנה על הקרקע 4 בניינים בהיקף של 80 דירות (פ/213). כשהוזג לו טענתו בחקירה לפיה רישומו כ"איש קש" נדרש כדי למנוע פעולה של הרשות נגד עבדאללה, התהמק באמצעות "ישור קו" עם טענה נוספת שהעלתה עבדאללה קודם לכך, לפיה "אין לנו רשות המיסים. אנחנו שטחים" (פ/213). אזכור כי בחקירה טען שעבדאללה הבטיח לו להסדיר את תשלומי המיסים.

52. בהמשך עדותו התקשה מרואן להסביר בגין מה קיבל מעבדאללה ארבע דירות, שעה שהתקבלו שבנה את הפרויקט כולו, ואל אלשיר, קיבל בתמורה 3-2 דירות (פ/217). מרואן המשיך לסתור את אמירותו בחקירה, באמירות לא סבירות. כך טען שעבדאללה לא שילם עבור חומרិי הבניין בכיסף, אלא חילק לספקן. הבטון, הבטון והאבן דירות בפרויקט, וטען שאמר זאת לחוקרים שלא רשמו "היו רושמים מה שהם רוצים". הוא לא הסביר כיצד מתישבת טענה זו עם טענה קודמת שלו, שכן שנבנו רק 15 דירות בפרויקט. בדומה, התקשח לטענותיו בחקירה כנגד עבדאללה ("לא אמרתי את זה" - פ/214-215), או כי נכח במכירה של כ-15 או 20 דירות מטעמו של עבדאללה (שם). הוא אישר שחוקרי החקירה לו את הודיעתו בסוף החקירה, אך טען שהאמירות שהוצעו בפניו לא נכללו במה שהוקרא לו, וכי חוקרי "מתעסקים במסים, אנשי שב"כ" (פ/217 ש' 21). מוגמה זו העצימה עת תוחקר בידי ב"כ הנאשם 1: לאחר שהדבר הוצע בפניו, טען מרואן

שחוקרי הנחו אותו לומר שעבדאללה "מזיף והוא עווה הכל" וזאת על מנת להשתחרר "ושאני לא אגיע אפילו לבית המשפט" (פ/218).

סיכום ביןימ - מרואן

53. גרסתו-גרסאותו של מרואן לא הותירו רושם אמיתי. עמדתו בחקירה, בה טען שנוצל כ"איש קש" שלא קיבל דבר למעט סכומים זעומיים, הפכה בבית המשפט לגרסה לפיה קיבל ארבע דירות מטעמים שלא הוברו ושנראה כי מתמקדים בעבודה עבר עבדאללה ממשיכי על הפעלים. הדברים הוצגו בצורה מוגצת ובלתי-אחדה, תוך הידרשות תקופה לששובות שלא ממין העניין שלהתרשומי הונעו מחוسر יכולת לספק מענה הולם. لكن, לא יוכל לקבל את גרסת "איש הקש" המונצל אותה העלה מרואן.

העובדת, הנטמכת גם בעדויות הרוכשים, כי מרואן החזיק בזכיות ארבע דירות בפרויקט ומוכרן לרוכשים תמורה סכומים של ממש, והוסיף והשיכר דירה נוספת, מעידה על תרומה משמעותית שלו לפרויקט, בשללה זהה בתמורה זו. הדבר גם הולם את העדויות של חלק מעדי הטבעה שדיברו על מרואן ועבדאללה כ"שותפים" עד לשנת 2004 (גם עבדאללה מסר דברים דומים, לפיהם מרואן "יצא מהבנייה" ב-2005).

עם זאת אני סבור שטיים המדיוק של היחסים בין שני הנאים הוכח מעל לספק, או כי ניתן לקבוע שככל העסקאות בפרויקט בוצעו בשותפות שלהם. בכלל זה אזכיר כי עדי הטבעה, הרוכשים, העידו כל אחד על קשר עם מרואן או עם עבדאללה, ללא מעורבותו של השני. רוב העדים כלל לא הכירו את הנאם השני. הפרדה שছזה הוצאה גם בגרסאות הנאים. רובות מהעסקאות שביצעו עבדאללה בוצעו לאחר מועד פירוק "שותפות". אלה שוללים את האפשרות לקבוע, ברמת ההוכחה הדרישה בפלילים, כי השניים היו שותפים בעסקאות הנדנות בהליך זה, ויש להניח לטובת ההגנה כי העסקאות בוצעו על ידי כל אחד מהם ללא מעורבותו של الآخر, וכי לא חלקו בהכנסות מהן.

54. מרואן אישר בעדותו את המכירות לג'ומעה ביאע, דרוויש פרוק, מחמוד עוקא ויוסף אליטאי. אני מקבל את עמדתו לעניין סכומי המכירה לרוב הרוכשים, שהוצאה באופן בלתי משכנע ובמסגרת עדות שאופינה במוגמת צימצום. יש להעדיף לעניין זה את גרסאות הרוכשים, שהובאו לעיל, מה עוד שכי שראינו שאלת הסכם המדיוק אינה נדרשת לביסוס האחריות לעבירות. עוד כפי שנណן לעיל, עסקת שכירות הוכחה בין מרואן לבין העד אחמד אבו סאקורבווע - ולענין זה אני דוחה את הטענות של מרואן לקבלת דמי שכירות.

הଉירות

55. העוירות שיויחסו לנאים מתגבשות בהינתן יסוד חיפוי של מטרה או כוונה להתחמק ממס באמצעות שימוש במרמה או תחבולה (סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסת, סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ, סעיף 98(ג)(4) לחוק מיסוי מקרקען).

לענין היסוד החיפוי אזכיר את ההלכה הפסוקה, לפיה:

"בקבוצת העוירות המפורטות בסעיף 117(ב) לחוק מע"מ יש להוכיח מטרה או להתחמק מתשולם מס, הינו, נדרש יסוד נפשי של מודעות למעשה ולקיום הנسبות הגורמות להתחמקות מס. וכך שציין המלומד נמדד יליivi הסעיף די בקיומו של יסוד נפשי של מודעות למעשה ולקיום הנسبות הבליית חוקיות, ואילו את המטרה להתחמק מס ניתן למלמד מהראות הנسبתיות וממעשים חיוניים של הנישום" (نمדר, בעמ' 919, וראו גם עניין תרג'מן; ע"פ (י-מ) 9147/05 מדינת ישראל נ' בשר [פורסם בנבו] (26.6.2005) "ע"פ 12/12 גלם נ' מדינת ישראל פiska 97 (11.9.14)).

וכן:

"כמובן שהוכחת קיומו של היסוד הנפשי של מטרה, הנדרש לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסתה, מוטלת על התביעה, בהיותו יסוד מרכזי ממרכיבי העבירה. אלא שעקב אופיין המיחד של העבירות מתוחם המס בפרט, והעבירות הפיסකאליות בכלל, לא ניתן במרבית המקרים להוכיחו אלא על-ידי הנטיות, התנהגותו ומעשייו החיצוניים של הנאשם. במקרים אלו עשוות הנטיות בצירוף התנהגותו של הנאשם להביא אל המסקנה כי הכוונה להתחמק ממש נובעת מעצם המעשה. כך לדוגמה, במקרים שבהם הנאשם פועל באחד מן האופנים שלhalb: מסתיר מקור הכנסה שלו או מנהלו בשם אחר או בשם בדי; מעלים חשבון בנק שבו מחזורי משמעותיים או מנהלו בשם אחר או בשם בדי; מנהל שתי מערכות פנקסי חשבון, האחת שונה מרעתה; נעדרים מסמכים נאותים או ספרי חשבון נאותים, שראוי היה שהנאים יקימו בהתחשב בנטיותיו. במקרים אלו עשוי להלמד הכוונה להתחמק ממש מעשי של הנישום אלא אם יש בכך הסבר סביר למעשה, שבכוונו לעורר ספק בלבד בבית המשפט לעניין כוונתו להתחמק מתשולם מס" (ע"פ 5529/12 **ओהב ציון ואח' נ' מדינת ישראל** פיסקה 25 (9.11.14). רואגםע"פ 1182/99 **הורביזן מדינתיישראל** (7.9.00)).

בקביעות אלה, היפות גם לעבירה לפי חוק מיסוי מקרקעין, גלומה בין היתר "חזקת הכוונה", שהיא חזקה ראייתית הניתנת לסתירה ואשר מנicha כי אדם מתכוון לתוצאות הטבעיות של מעשיו. לצדיה, אזכיר גם את "הלכת הצפיות" שעוגנה בסעיף 20(ב) לחוק העונשין ואשר קובעת כי "ראיה מראש את התרחשויות התוצאות אפשרות קרובה לוודאי, כמוות כמטרה לגרמן".

56. לפי שתי חלופות אלה, הנאים gibשו את היסוד הנפשי הדרוש. כל אחד מהם ביצע מספר עסקאות מכר ושכרות נדל"ן בדירות בפרויקט, וקיבל במסגרת סכומי כסף לא מבוטלים. זאת, תוך התעלמות מוחלטת מהיבטי המס של עסקאות אלה. הנאים לא עשו דבר לצורך דיווח העסקאות לרשות מיסוי מקרקעין, נמנעו גם מודיעו על הכנסתותם, לא הנפיקו חשבון מס נגד תשלוםם שקיבלו, קיבלו את הכנסתות במזומנים או בשיקים אותם "גלוילו" לאחרים, ולא ניהלו ספרים כנדרש. התוצאה הטבעית, ולמעלה מכך - תוצאה שהיא קרובה לוודאי - של התנהלות זו, היא הימנענות מחיוב במס. הדבר בהסתדרה מלאה של מקור הכנסה משמעותי המידע, כמוות לעיל, על מטרה להתחמק מתשולם מס.

57. הנאים לא סתרו זאת. מרואן טען בהודעותיו כי عبدالלה התחייב בפנוי לדאג לתשומי המס - ומכאן שידע כי דובר בעסקאות חבות במס. גרטסו בהודעות כי שימוש כ"איש קש" ללא מעורבות או הכנסתה משמעותית נדחתה, והוא אף לא עמד עליה בעדותו בה אישר מכירת מספר דירות. נוכח הקביעות בדבר העסקאות שביצעו, והעדר מחלוקת כי לא דיווח עליהם ולא שילם מס בגין ובгинן הכנסתות, יש להרשיעו בעבירות הננדנות (וראו להלן הדיון בעבירות לפי חוק מע"מ).

58. عبدالלה מicked הגנתו במישור זה בטענה לפיה סבר שלא חלה עליו חובת תשלום מס, הייתה שהדירות ומקום מגורי מצוים במחנה הפליטים שועפט. לא אוכל לקבל טענה זו.

בפתח הדיון בה, יש להבדיל בין ליבור טיעון משיק שהעללה عبدالלה בחקירותו. לפיו, "אצלנו לא מדווחים למס" (ת/6 ש' 167). זהו טיעון לנוגה של הפרת חוק. פعلاה בהתאם לנוגה שכזה אינה מבססת פטור מאחריות פלילתית. לכן, לא ארכיב בה את הדיון.

59. טענתו המהותית יותר של عبدالלה עוסקת בהעדר מודעות לחובת תשלום המס. דינה להידחות. ראשית, משום שלא שוכנעתי שזו טענת אמת, וכי عبدالלה חשב שאין חב במס - להבדיל מסברה כי יכול להתחמק מתשולםו. عبدالלה מחזק בתעודה זהות ישראלית (ת/9 ש' 9), ואישר שרعيיתו משפט דמי ביטוח לאומי וכן מקבלת קצבה מן הביטוח הלאומי (שם, ש' 31, פ/199). להודיעו ת/9 שהוגשה בהסכם (בפתח ישיבת ההוכחות מיום 23.10.17) צורף מסמך "צפיה ותמלול" של ראיון מיום 25.1.13 עם عبدالלה, שערכה סוכנות ידיעות המשדרת ממחנה שועפט. הדברה בתייעוד טענות של عبدالלה כנגד לחץ שלسلطונות ישראל

על התושבים הבא לידי ביטוי בתשלום מיסים "למשל אנחנו הירושלמים משלמים יותר מ-16 סוגים של מיסים". عبدالלה אישר בחיקתו את הדברים וצין כי הlion בראון "על כך שאנו כירושלים מרים ערבם מרים עליינו [...]" ובักษים מאיינו כאזרחים ערבים במדינה לשלם מיסים כמו: ארנונה, מיסי טלבזיה (אגרת - ע.ב.), מיסי ביוב, מיסים של אי שירות בצבא, ובזמן זה לא נותנים לנו שירותים" (ת/9 ש' 146).

על רקע זה, אין לקבל את טענתו של عبدالלה במסגרת הליך זה, כי סבר שהוא במעמד של פליט שאינו כפוף לשלטונו ישראל וחוקי המס שלו, אלא "חוק של האו"ם" (למשל ת/6 עמ' 6, ת/9 ש' 16). מאותן סיבות איני מקבל את הנטען בסיקורם מטעמו לפיו חוקה קודמת ושלא הניבה כתוב אישום הובילה את عبدالלה לסביר שאין חובה לדוח בדין עסקאות מהסוג הנדון כאן (פיסകות 14-13). عبدالלה לא טוען זאת, ואין בעובדה שחוקה לא מבילה לאיישום כדי להראות שההתנהלות תקינה.

60. לעומת זו הצורך אציין, כי גם אם היה בידי عبدالלה להראות שטעה וסביר שאינו כפוף לחוקי המס, הרי שמדובר לכל היוטר בעtuות בדבר המצב המשפטי, שאינה פוטרת אחריות אלא אם "הייתה בלתי מנענת באורה סביר" (סעיף 34 ב' לחוק העונשין, תש"ז-1977). عبدالלה לא הציג ניסיון כלשהו שלו לבירר את סברתו הנטען כי אינו חי בחוקי המס, ומילא שלא הוכיח שדבר בעtuות "בלתי מנענת באורה סביר". בכלל זה, יכולה מן הריאות לרבות מסמכי המכר, عبدالלה נעזר במספר עורך דין ונטרויים לעירication העסקאות. הוא אישר, שלא בחר עם מי מהם את סברתו הנטען (ת/9 ש' 60). אוסף ואפנה לדין שערכ בהמשך הכרעת הדיון, בטענה שהציג عبدالלה בסיקומי דבר אי-תחולת הדיון הישראלי במקומ ביצוע העבירות.

61. בהינתן מודעותם של הנאים לחוב במס, לצדasis החקפי, יש בנסיבותם מלא גם אחר יסוד המרימה והתחבולה. אדם המודע לחובתו לשלם מס, ומסתיר מעניין הרשות קיומן של עסקאות נדל"ן בהיקפים נכדים וזאת במטרה שלא לשלם מס, מבצע בכך מעשה ובו רכיב אי-היווך המאפיין את העורמה והתחבולה הנדרשת בחלוות הRELVENTIOT לעבירות שיויחסו לנאים. קבלת התמורה בסכומים ניכרים בזמןן ולא הורתה ראיות בדמות קבלות, או עירכת חלק נכבד מהעסקאות ללא הסכם בכתב, מתישבות עם מסקנה זו (למקרים דומים ראו ת.פ. (י-ט) 14-11-8655 מדינת ישראל נ' שרכביל עלי 27.10.16, אושר ברע"פ (2894/17), עפ"ג (י-ט) 16-03-63235 גadi ווזז נ' מדינת ישראל (24.12.17), ת"פ (י-ט) 16-02-2728 מדינת ישראל נ' עליו (5.2.19)).

עוד לא יכול לקבל את טענת הנאים 2 לפיה יסוד המרימה מחייב מעשה אקטיבי (פיסקה 41 לסיקומי). בסעיף 18(ב) לחוק העונשין, תש"ז-1977, נקבע כי המונח "מעשה" כולל גם עשייה במחדר "אם לא נאמר אחרת". בלשון העבירות שיויחסו לנאים אין אמרה שלילת מעין זו. הדבר גם לא מתישב עם תכליתן, שכן'Brien Ci במשפט מס המבוסס על דיווח בידי הנשים יכול האחרון להונאות את רשות המס ולהתחמק ממש גם בדרך של הסתרה והימנעות, ולא רק בנסיבות אקטיביים.

62. לבסוף אציין כי מקובלת עלי עדמת התביעה, כי לצורך הרשעה בעבירות הנדונות אין הכרח להראות את הסכום המדויק של המס מתשלומו התחמקו הנאים. כך בפרט במקרים בהן שני הנאים נמנעו מעריכת רישום או תיעוד מדויק של התשלומים להם ושל סכומי העסקאות (ראו עניין אהוב ציון הנ"ל, בפיסקה 13).

63. מכאן לדין ספציפי בעבירות שיויחסו לכל נאים. בפתח הדיון אדרש לטענת התביעה בסיקומיה, כי יש להראות בנאים שותפים בכלל העבירות. זאת, על יסוד הודעתו של מרואן ותשובתו לאיישום, בהם טוע

שימוש כ"איש קש" עבור עבדאללה.

איני מקבל טענה זו. העברות המיחסות לנאים אין מתמקדות בעצם הקמת הפרויקט או רכישת ורישום
הקרקע על שם מרואן, אלא בעסקאות מכיר והשכרת הדירות והכנסות וחיבוי המש שצמחו מהן. לעיל דוחית
את גרסת "איש הקש" וקבועתי, כי למרואן הייתה מעורבות בפרויקט, שטיבה לא הובה עד תום ושבשה קיבל
4 דירות אותן מכיר ועוד דירה שהשכר. عبدالלה קיבל דירות רבות אחרות, בהן ערך עסקאות משלו. עסקאות,
שםנו נזכר בהן במפורש ללא שמו של מרואן. ראו לדוגמה את שורת מסמכי המכיר הנושאים את שמו, שהזנגה
כת/18, ואת עדויות עדי התביעה על העסקאות עמו, שאוותם עדים מסרו שאינם מכירים את מרואן. אזכיר גם
את הריאות לפיהן שיתוף הפעולה בין מרואן לבין عبدالלה בקשר לפרויקט הפסיק בשנת 2004, ואת העובה
שחלק לא מבוטל מהעסקאות של عبدالלה בוצעו לאחר מועד זה.

לכן, הסיטואציה שונה מսיטואציה של שימוש באיש קש להסואת זהות העומד מאחורי עסקה או פעילות, ודומה יותר לסיטואציה של שניים שעסוקו בהקמת פרויקט, חילקו ביניהם את הדירות, וכל אחד מהם המשך וערך עסקאות בדירות. להיות שהאישום עוסק בעסקאות אלה ובנסיבות שצמחו מהן, והיות שהtaboo לא הצלילה להראות מעורבות מהותית של מרואן בעסקאות של عبدالלה, ולהיפך, יש ליחס לכל אחד מהנאים את העברות העולות מהעסקאות שביבע, ואותן בלבד. ראו גם הדיון לעיל, בפסקה 53.

64. עוד אני סבור שראוי להרשייע את מרואן בעבירות לפי חוק מע"מ. החיוב במס לפי חוק זה חל על "עסקה בישראל" (סעיף 2 לחוק). המונח "עסקה" הוגדר בסעיף 1 לחוק, ובהקשר דן ובהעדר טענה ל"עסקת אקרים" חל על מכירת נכס בידי "עובד" - מונח שהוגדר באותו סעיף כנוגע למוכר נכס או נתן שירות "במהלך עסקו".

החותמת במע"מ תלויה אףו בשאלת האם העסקאות שבוצעו בדיות הן עסקאות "במהלך עסקיו" של הנואשם ועל כן חייבות במע"מ. זאת, הגם שאין מדובר בחיבור אוטומטי בכל עסקת מכיר דירה. בפסקה נקבע, כי "על מנת נשנית ייה לח"י באთה מערערבע מע"מ, יש להראות שהמערערמאק"ס פועלות שולחכדי' 'עסן' וקשה המכירה מהו והחקם פועלות שלאות עסקן ותשלב במסגרתו". זה בהמשמעות גודלה יותר, "הכנסה מעסק מטה אפ"י נתבת דירות להפעילה תחת כלכלית", ואילו של הפעולה ותשלוף כפויותה, "הכנסה מעסק מטה אפ"י נתבת דירות להפעילה תחת כלכלית", בARGET ערך **נוסף** (29.3.94)). נקבעו גם מבחני עזר העוסקים בטיב ואופי הנכס, מדירות העסקאות, ההיקף הכספי, אופן המימון, תקופת האחזקת הבנכס, ייעודה התמורה, בקיואות הנישום בתחרותה העסקה, קיומן מגנטו או פעילותם תקציבו והונשכת, פיתוח, טיפול, השבה, יזמות שיוקן, ונסיבות העסקה (ע"מ (מח' מרכז) 56884-05-11).

השאלה המשפטית אינה מתחוררת בעניינו של עבדאללה. הוא החזיק בזכויות הדיור רבות בפרויקט וביצע בהן שרות עסקאות לאורך שנים כmoboa לעיל, הן בדרך של מכירתם והן בדרך של השכלה, לרבות עסקאות חוזרות בעותן דיור. הוא מסר בחייבתו כי זה היה עיסוקו לצרכי צרפת: עסקאות אלה הניבו לו הכנסה חודשית קבועה ומשמעותית לאורך שנים ארוכות, ממנה התפרנס. בנסיבות אלה, מדובר בעסקאות שבוצעו במהלך פעילות עסקית, החיבור במע"מ.

לבדיל, בעניינו של מרואן מתעוררת השאלה, האם מדובר בפועלות עסקית החייבות במע"מ, במלוא עוזה. מרואן מכיר בשנת 2004 ארבע דירות שקיבל, אחת מהן דירת מגוריו, וניתק מגע עם הפרויקט. הוא נותר עם דירה אחת אותה השכיר לאחמד ابو סארכובען-2004. בהינתן נתונים אלה, לצד נטול הוכחה הפלילו והעובדת

שהתביעה לא נדרשה לסוגיה הנדונה כאן, סבורני כי לא בוסס מעל לספק שמדובר בעסקאות הח"בות במע"מ, ואין להרשיע את מרואן בעבירות לפי חוק מע"מ.

65. בסיכומיו העלה עבדאללה את השאלה, האם העסקאות ח"בות הן במיסוי מקרקעין והן במס הכנסה. הצדדים לא התיחסו בהרחבה לסוגיה זו. התביעה והנאשם 2 לא עסקו בה כלל. הנאשם 1 עשה זאת במילימ'ם ספורות ורק העלה את השאלה (פיסקות 7-5 לsicomio, והדין במנוחה "עסק" בתשובהו לאישום).

עם זאת, בשים לב לכך שמדובר בהליך פלילי ובטענה שהיא משפטית ואשר עשויה להוביל לזכויו חלקמן העבירות, סבורני כי על בית המשפט לנתח את הסוגיה, לגבי שני הנאים. זאת, במוגבלות הנובעות מחוסר התייחסות הצדדים לקריטריונים המשפטיים, שהובילה גם לכך שאין בפנוי תשתיית עובדתית מקרים לצורך ההחלטה. לכך רלבנטי גם מחדל הנאשמים לדוחות בזמן אמת לרשות על העסקאות ולערוך רישום מסודר או תיעוד של הסכומים שהתקבלו, המשפייע על יכולת הבירור בדיעד של טיב הפעולות.

66. צודק עבדאללה בטעنته, שככלל תקboolי עסקה במרקעין לא חיימים הן במס שבח והן במס הכנסה: "העברת מסלמקרקעין לՏօջակոփה למשתרוני, הח'יבבתשלוממסשבח, אוככופה למשתרפירוטי, הח'יבבתשלוממסה הכנסה, והכלבה תאמל מהוותה עסקה שנעשתה בונקס".

על השנים גובשopoulosיקתו של בית משפט זה המבחןם שנוצע לבודוק אם הכנסה מסוימת הינה הכנסה 'ונית' או הכנסה 'פירוטית' המבוקש להתקנות אחרות ממנהם 'מסחריים' בעסקה. ואלה הם: טיב הנכס; מדירות עסקאות הפעולות; ההיקפה הספית להעסקאות; אופנה מימון שלן; תקופת ההחזרה הבונקסים; ייעודה לתמורה; ידענות ובקייאות של הנושם; קיומו של מגנון אופעילות קבועה הונשכת; האمثال בונקסים פיטוח, טיפול, השבחה, יזמות שיווק; וכמבחן 'ג'ל' הבוחן את נסיבותה של עסקה מבט 'על' (ע"א 490/13 פלומין נ' פקיד השומה חיפה (24.12.14))

ישום מבחנים אלה על העובדות שהוצגו בפני, במוגבלות הנזכרות לעיל, מביא אותי למסקנה לפיה, לצרכי הליך זה, יש לראות בתקboolי עסקאות מכירת הדירות מבחינת עבדאללה כהכנסה פירוטית בעלת אופי עסק, ומבחן מרואן כהכנסה הונית. לעניין זה רלבנטי הדיון שהוצג לעיל בפסקה 640 אשר ממחיש את הפרער בין טיב הפעולות של מרואן, לזה של עבדאללה. גם שניהם עסקו ומילאו תפקידים לצורך הקמת פרויקט, וחלקו בדירות, הרי שהעסקאות שביצעו נשאו אופי שונה. מהטעמים שהובאו שם, עשרות העסקאות של עבדאללה נשאות אופי של ניהול עסק באופן שוטף ולאורך תקופה, ומכאן הסיוג הפירוטי. הפעולות של מרואן, שהתמצטה בעיסוק בדירות ספורות (שאחת מהן דירת מגורי) וביציאה מתמונת העיסוק במכירת דירות בשלב מוקדם, קרובה יותר במהותה להכנסה הונית.

משכך, בכל הנוגע לעסקאות המכירות יש לזכות את מרואן מעבירות לפי פקודת מס הכנסה, ולהרשיעו בעבירות לפי חוק במיסוי מקרקעין. עם זאת, עסקת ההשכרה למר סאקוראבוウ חיבת במס הכנסה (סעיף 122 לפקודת מס הכנסה), ומ潸א נטען או בוסס לפטור ממשם זה (למשל, לא נטען והוכח שמדובר בדירה היחידה שהשכר) יש להרשיעו בעבירות בגיןה. את עבדאללה יש לזכות מעבירות לפי חוק במיסוי מקרקעין, ולהרשיעו בעבירות לפי פקודת מס הכנסה.

67. כמווא לעיל בפסקה 43, עבדאללה ביצע 35 עסקאות למכר דירה. הוא לא דיווח על הכנסותיו מעסקאות אלה ומחמש עסקאות ההשכרה שביצע, ולא שילם מס הכנסה או מס ערך נוסף בגיןן. זאת, בכל אחת מן השנים 2003-2013, וכן יש להרשיעו ב-11 עבירות לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה וב-11 עבירות לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ.

68. מרואן ביצע ארבע עסקאות של מכירת דירה בשנת 2004, המקיימות חיוב במס שבת התחמק, ועל כן יש להרשו באربع עבירות לפי סעיף 98(ג)(4) לחוק מיסוי מקרקען. הכנסתתו מעסקת ההשכלה לאחמדabo סדאקורבו השתרעו על השנים 2004-2013 ולא דוחו או שולם מס הכנסה בגין. בשל כך, יש להרשו ב-10 עבירות לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה.

טענות נוספות

69. בתשובתו של מרואן לאישום נתען להתיישנות העבירות שייחסו לו. המדובר בעבירות פשוטה, המתיחסות בחולף 10 שנים. אם נפתחים חקירה או הlixir פלילי נמנית התקופה "מיומנה להאזרחה ואומיום הגדת כתבה אישום אומנם להאזרחה אחרון מטעמה בית המשפט, הצלפה המאוריתר" (סעיף 9(ג) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982).

מרואן מכיר את הדירות והחל בהשכרת הדירה הנוספת ב-2004. התקובלות התקבלו באותה שנה ובהמשך השנים שלאחרו, עד לחקירה ב-2013. מכאן שללאור אותו שנים בוצעו העבירות. לפי מועד ההודעות שבפני, החקירה החלה לכל המאוחר ביוני 2013. لكن, העבירות לא התיישנו. אצ"נ שמרואן לא צהר על הטענה בסיכוןיו.

70. ההגנה עמדה על חקירותיהם של חוקרי מס ומשטרת שטיפלו בחקירה: נתנאלי יוסף, בהג'ת מרעי, ראשם עובדול רחמן, חיים נמדר ונעמי פנחס. בוחנתי את חקירותיהם הנגידיות, ואני מוצא בסיס לטענות הנאים כפי שהועלו בסיכוןיהם. כך בפרט במקרים של קבילות הودעותיהם, משקלן והתנהלות החקירה. לעיל הסבירו ההקשרים בהם מצאתי להיסWER על הודעות של הנאים או מקטעים מהן.

معدויות הנאים לא עלה שלא הבינו על מה נחקרו או לא הבינו את השפה בה תושאלו, ובמיוחד זה איני מוצא נפקות של ממש לטענות שהועלו בחקירותיהם הנגידיות של חוקרי המס ומשטרת בדבר היקף וטיב זהירות הנאים (למשל פ/151, סיכון הנائم 1 בפסקה 7, סיכון הנائم 2 בפסקה 29). להמחשה, טענת הנائم 2 כי לא הובהר לו ידי חוקריו بما נחשד, או טענה שהעליה בוגע לשפט החקירה (שם וכן פיסקות 34-30 לסיכוןיו) אין עולה בקנה אחד עם העובדה שבתשובותיו בחקירותיו הציג תשובות לגוף השאלות והחזרות. במסגרת זו הציג את גרסת "איש הקש", שהיא גרסה המתמודדת עם החזרות מושא הlixir זה. יזכיר כי מדובר באותו גרסה שהוצאה על ידי בתשובה לאישום. בין היתר רואו לעניין זה את חוקיתו ת/11, בפתחה הוזהר בגין עבירות מס לפי פקודת מס הכנסה, ובמסגרתה הציג את הגרסה האמורה ואף טען כי הוא מבין בדיעד שנוכל בידי עבדאללה כדי להטיל עליו אחריות לעבירות תכנון ובניה או מס שביצע האחרון - אמרה, המעידת על מודעות לטיב החזרות. לפירוט נוספת רואו פיסקה 48 לעיל. אף עבדאללה הציג בחקירותיו עדמה ותשובות לגוף החזרות. להמחשה רואו חוקיתו ת/6 בפתחה הוזהר בין היתר בעבירות המס ובמסגרתה הציג התייחסות עניינית, לרבות הכחשת קשר לחلك מהעסקאות - וראו הפירוט לעיל בפסקה 37.

החוקרים גם שללו טענות לפיהן דובר בחקירת מס יחידה בהקשר דומה בוגע לנכסים המצויים באזורי הפרויקט (למשל נתנאלי יוסף בפ/148-149). لكن, לא יכול לקבל רמזות הנאים לחריגות החקירה בעניינים (למשל פיסקה 29 לסיכון הנائم 2, ופסקה 8 לסיכון הנائم 1 בה מסר שיטען בהמשך הסיכוןים לאכיפה בררנית אך לא עשה כן). וודאי שלא בוססה חריגות, או אכיפה שרירותית, היוצרת תחושת חוסר צדק ומkitma טעונה להגנה מן הצדק.

71. בסיכוןיו טען הנائم 1, עבדאללה, כי אין תחוללה לדין הישראלי במקום ביצוע העבירה.

דין טענה זו להידחות. היא הוצאה לראשונה בסיכומיים. היא לא נזכרה בתשובה הנאשם לאישום מיום 17.2.4.

בנוסף להזנה הוצאה, הצדדים גם לא נדרשו לטעון ולראיות בונגעו לה. מילא שבנסיבות אלה לא ניתן לקבל את השגות הנאשם 1 בסיכומיו על כך שההתבעה לא הוצאה ראיות בנושא (סעיף 18 לsicomim), והדבר אינו פועל לזכותו. נփוך הוא: אם ביקש עבדאללה לטעון כי הפרויקט מושא הליך זה נמצא במקומות בו אין תחולת דין ישראלי, שאלת שהוא שילוב של עובדה ומשפט, היה עליו להציג את הטענה מראש, לאפשר לצד מנגד להתייחס אליה וכמובן להציג בעצמו ראיות כלשהן לביטוס הטענה - כגון ראיות בדבר המיקום המדויק, והיחס בין לבין שטח תחולת הדיין. הוא לא עשה כן, אלא המתין לsicomim אליו צירף ללא היתר צלום מפה שכותרתה "הצעות להרחבת גבולות ירושלים, יוני 1967". גם בiała זו לא סמן מיקום הפרויקט מושא הליך זה, ואף אם היה ניתן לקבלה כראיה (מה שלא ניתן בהתחשב בעיתוי ודרך הגשתה) הרי שאין בה לבסת את הנטען.

עצם הטענה בסיכומי הנאשם 1, כי הפרויקט נמצא במחנה הפליטים שועפט וכי חלקו של מחנה הפליטים אינם בתחום ירושלים, אינה מספקת. בפסיכה נקבע כי "מחנה הפליטים שועפט והשכונות הראשימות תאלסלאם (להלן: שכונות רכס שועפט) שכונת רכס הנמצאים בין שכונות תפיסת צ'אמפון לבין הכפר עיסואוי המדרום, בתורגבול המוניציפאל של העיר ירושלים, כולל, בשטח מדינת ישראל [...]
תוואי הגדרה המקיימת את שכונות רכס שועפט, כמו גם שכונות רכס שועפט עצמן,

נמצא כלבשתה המוניציפאל של העיר ירושלים בתווך מדינת ישראל" (בג"ץ 6193/05 **וועד תושבי ראש חמיס נ' הרשות המוסמכת להסדר תפיסת מקרכעים פיס' 3-2(25.11.08)).** משכך, העbirות שביצעו הנאשמים הן "עbirות פנים" כהגדרת המונח בסעיף 7 לחוק העונשין, תש"ז-1977 אשר חלה על עבירות שבוצעו כולם או מוקצתן ב"שטח ישראל", כהגדרתו שם. בדומה, לא יכול לקבל הטענה להעדר תחולת חוק מיסוי מקרכען וחוקק מע"מ על העסקיות שביצעו עבדאללה. חוק מיסוי מקרכען זה חל על עסקאות ב"מקרכען", מונח המוגדר כ"קרקע בישראל..." (סעיף 1 לחוק). חוק מע"מ חל בין היתר על עסקה בישראל ועל תושבי ישראל, עבדאללה (סעיפים 1א(ב) ו-2 לחוק).

הכרעה

72. הנאשם 1 מושע ב-11 עבירות לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסת וב-11 עבירות לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ.
73. הנאשם 2 מושע ארבע עבירות לפי סעיף 98(ג)(4) לחוק מיסוי מקרכען, וב-10 עבירות לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסת.

ניתנה היום, ט"ו אלול תשע"ט, 15 ספטמבר 2019, במעמד הצדדים